

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

மணியூர் அண்ணாச்சி

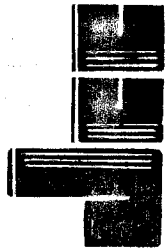

விலை 3.50 JULY- AUG 1987.

சுசீரியம்: அ. ப. சிவசுப்பிரமணியன்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaham.org

With the Best Compliments from

JAFFNA CONSTRUCTION & CONSULTANTS CO., LTD

Head Office:
Ambalavanar Road,
Athiyadi,
JAFFNA.

Branch: Urumpirai Junction, URUMPIRAI

Head Office Phone: 24377

J.O.C. உங்களை அன்புடன் அழைக்கின்றது.

உங்களுக்குத் தேவையான கட்டடப் பொருட்கள், தீந்தைகள், குளியலறை உபகரணங்கள், உர வகைகள், கிருமிநாசினிகள், பாடசாலை அப்பியாசப் புத்தகங்கள், உபகரணங்கள்

T. V. அன்றிலு முதலியவற்றிற்கு நாடேவெண்டிய ஸ்தாபனம்

J.O.C. LTD.

உரும்பராய் சந்தி

உரும்பராய்

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியியை கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
கண்ணிலை கண்டு துள்ளுவார்”

‘Mallikaraja’ Progressive Monthly Magazine

210

ஜூலை — ஆகஸ்ட் — 1987

வெள்ளி விழாவை நோக்கி...

22-ஆவது ஆண்டு

நிம்மதிப் பெருமூச்சுடன்.....

வழக்கமாக ஆகஸ்ட் மாதங்களில் மலரும் மலர், இம் முறை ஒரு மாதம் கணங்கி வரும். காரணங்களைப் பின்னர் நீங்கள் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

‘மணிவிழா’ சம்பந்தமாக எனது நெஞ்சு நிறைந்த நன்றி களைச் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குச் செல்வி வைக்கின்றேன். இந்த மண்ணில் வெளிவரும் சகல தினசரிப் பத்திரிகைகளும், வாடுவோ, தொலைக்காட்சிப் பிரிவினரும் ஒரு படைப்பாளிக்குத் தந்த தேசிய கௌரவத்தை நினைத்து நினைத்து உள்ளம் பூரிப்படைகின்றேன். ஆத்மார்த்திக நண்பர்கள் நேரிலும் கடித மூலமும் வாழ்த்திய வாழ்த்துக்களுக்கு என்றும் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன். நம்பிக்கையைப் பேணிப் பாதுகாப்பேன்.

மணிவிழாச் சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகள் இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை. பின்னர் இது சம்பந்தமாக எனது மனப் பதிவுகளை விரிவாக எழுதவுள்ளேன்.

நம்மைப் பிடித்த ‘சனியன்’கள் நம்மை விட்டு விலகி விட்டன. நின்று நிதானித்துச் சிந்திக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இன்று தோன்றியுள்ளது. சகல ஆரோக்கியமான இலக்கிய நெஞ்சங்களும் ஒருங்கு சேர்ந்து உழைத்து நமது மண்ணைச் செழுமைப்படுத்துவோம்.

எழுத்தாளர்களுக்குத்தான் இப்பணியில் பாரிய பங்குண்டு. புதுப் புதுக் கருத்துக்கள், புதிய புதிய சிந்தனைகள் எமது மொழியை வளப்படுத்த நாம் ஆவன செய்தல் வேண்டும். உலக மொழிகளுக்கு ஈடாகத் தமிழ் மொழியைச் செம்மைப்படுத்தவும் வேண்டும். அந்த மகத்தான செயலைச் செய்ய முன் வருவதே இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

— ஆசிரியர்

மல்லிகைப் பந்தலின் தொழில் காலகாலம்

எஸ். கே. மனோகரபுரன்

இவரை சில கணங்கள் பார்த்தால் போதும். மனசுக்கு ரொம்பவும் பழக்கப்பட்டவர் போல ஆகிவிடுவார். அந்த மன நிலைதான் எனக்கு இவரைக் கண்டபோது ஏற்பட்டது. முன்னர் நீண்ட காலம் பழகியவர் போன்ற ஒரு பிணைப்பு என்னுள் முகிழ்ந்தது.

முதலில் இவரிடம் என்னைக் கவர்ந்தது இவரது தனித்தன்மையான பெயர்; அடுத்தது இவர் எனது ஆரம்ப கால இலக்கிய நண்பன் கணேசலிங்கனின் மருமகன் என்பது.

பிரபல கட்டட ஒப்பந்தக்காரரான இவரிடம் கலைத்துவம் எங்கோ ஒழிந்து கொண்டிருக்கின்றது. தாராளமாக இலக்கியப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிச் சுவாரச்யமாக உரையாடுவார். அத்துடன் கலை இலக்கியக்காரரிடம் தனியான அன்பு கொண்டவர்.

மல்லிகையின் சிரமங்களைத் தானாகவே புரிந்து கொண்டு உதவுவார். அட்டைப்பட உட்பக்க விளம்பரம் இவரது மாதாந்த உபயமாகும்.

தன்னை அதிகம் விளம்பரப் பிரபல்யத்திற்கு உட்படுத்த விரும்பாதவரான இவர், ஆக்கபூர்வமான காரியங்கள் நடைபெறும் இடங்களில் எல்லாம் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒதுங்கி நின்று அவ தானித்துக் கொண்டு நிற்பார்.

உண்மை எது, போலி எது என்பதைச் சட்டென்று இனங்காணத்தக்க மதிநுட்பம் வாய்க்கப் பெற்றவர் இவர். அதைத் தெளிவாக உற்றுணர்ந்து உதவும் மனப்பான்மை கொண்டவர்.

இவரது நெருக்கமான பிணைப்பு மல்லிகைச் செடிக்குக் கிடைத்த ஜீவித பச்சை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

— டொமினித் ஜீவா

உண்மை ஒருபோதும்

தோல்வியடைவதில்லை!

இன்று இனப் பிரச்சினைத் தீர்வு தொடர்பான இலங்கை—இந்திய ஒப்பந்தம் சம்பந்தமாகவே நாடு பூராவும் விவாதங்களும் கருத்துக்களும் நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்த ஒப்பந்த ஷரத்துக்கள் காலகட்டத்தில் ஒழுங்காக நிறைவேற்றப்படுமா? என்ற சந்தேக வினாக்களும் இடையிடையே எழும்பாமல் இல்லை.

நீண்ட காலமாக அனுப்பப்பட்ட ஓர் இனம், இப்படிச் சந்தேகப்படுவது இயல்பானதேயாகும். அத்தகைய அனுபவங்கள்தான் இன்று தமிழ் மக்கள் நெஞ்சங்களில் மேலோங்கி நிற்கும் என்பதும் ஏற்கப்படத்தக்கதே.

இரண்டு முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் இது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த ஆட்சியமைப்பின் வர்க்க சக்திகள் தத்தமது வர்க்க நலன்களையே முதன்மைப்படுத்தும் என்பதையும் நாம் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம். ஆகவே இந்த ஒப்பந்தத்தை அமுல் செய்ய முற்படும் போது பல சிக்கல்கள் இயல்பாகவே தோன்றச் செய்யும்.

இத்தகைய முட்டுக்கட்டைகள், குழிபறிப்புக்கள் அத்தனையையும் மீறி இந்த ஒப்பந்தம் செயல் வடிவம் பெற முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகள் முன் கையெடுத்துப் பாடுபட வேண்டும்.

ஒரு சோஷலிஸ சமூக அமைப்பில்தான் சிறுபான்மைத் தேசிய இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமைகள் அங்கீகரிக்கப்படுவதுடன் அதன் பூரண உரிமைகளும் உயர் சமத்துவத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்பதை நாம் வரலாறு பூர்வமாக உணர்ந்து வைத்துள்ளோம்.

எனவே சமதர்ம, சோஷலிஸ சமூக அமைப்பை இந்த மண்ணில் கட்டியெழுப்பும் போதுதான் தமிழ் மக்களது சுயநிர்ணய உரிமை அர்த்தத்துடன் செயல்படுத்தப்படும் என்பதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியது நமது தலையாய கடமையாகும்.

சோஷலிஸ சமூக அமைப்புத் தோன்றும் வரைக்கும் பொறுத்த போம் என வெறும் தத்தவம் பேசிக் கொண்டிருப்பதும் நடைமுறைச் சாத்தியமல்ல. அப்படிச் காலம் தாழ்த்துவதால் ஒரு இனமே முற்றாக அழித்து ஒழிக்கப்பட்டுவிடும்.

அதைத் தவிர்ப்பதுதான் உடனடித் தேவையாகும்.

அந்த வகையில் முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள் தமக்குள் ஏற்படுத்தும் தற்காலிக ஒப்பந்தங்களை மக்கள் நலன் கருதி ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதை நடைமுறைப்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும்.

முதலில் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகக் கொலை செய்யப்படுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும். அடுத்தது, மக்கள் தமது பிறந்த மண்ணிலேயே அனாதைகளாக, அகதிகளாகக் குடிபெயரும் அநியாயம் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். மற்றது தாம் வாழும் இந்தப் பிறந்த மண் தமக்கே உரியது என்ற உணர்வு அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேண்டும். தமிழ் மக்களது மொழி, கலை, கலாசாரம், மதம், பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாடுகள் பேணிப் பாதுகாக்கக் கூடிய ஒரு அரசியல் அமைப்பு தமிழ் மக்களுக்கு உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இவற்றை உறுதி செய்யத்தக்க உத்தரவாதம் இந்த ஒப்பந்தத்தில் உள்ளதா என்பதை ஆய்ந்து பார்ப்பதற்கான வாதப் பிரதிவாதங்களே இன்று நாட்டில் நடைபெறும் கருத்து வடிவங்களாகும்.

இந்தியப் பிரதமர் தமிழகத்தின் தலைநகரில் நின்று, தமிழக முதலமைச்சர் முன்னிலையில் இது பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்:

‘இந்திய மாநிலங்களுக்கு இருக்கத் தக்கதான அதிகார அமைப்புடன் கூடிய தீர்வே இலங்கையில் தமிழ் மக்களுக்குச் சாதகமாகத் தீர்க்கப்பட்ட ஒப்பந்தமாகும்’ — என ஒரு நாட்டின் பிரதமர் உறுதி தந்துள்ளார். இந்த உறுதி மொழி நமக்கல்ல, தமிழ் நாட்டில் வாழும் ஐந்து கோடித் தமிழ் மக்களுக்கும் பகிரங்கமாகத் தந்துள்ள வாக்குறுதி என்றே நாம் மனதாரக் கணிக்கின்றோம்.

எனவே நாம் நமது மெய்யான நண்பர்களை இனங் காண்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். அவர்களின் நல்லெண்ணத்தை சந்தேகிப்பது அவர்களைப் பகைப்பதானிடும். எனவே ராஜதந்திர சாணக்கியத்துடனும் மிக விழிப்பாகவும் இருந்து காரியமாற்ற வேண்டிய கூட்டத்தில் இன்று தள்ளப்பட்டுள்ளோம்.

இந்த ஒப்பந்தத்தின் பின்னணியில் சுழத்துத் தமிழ் மக்களின் நலவுரிமைகள் மாதிரித் தொக்கி நிற்கவில்லை. நமது மக்களின் பாரிய இனப் பிரச்சினைகளுக்கு மேலாக ஏகாதிபத்திய வல்லுறு இந்து மகா சமுத்திரத்தைப்போல அணு ஆயுத யுத்தத்திற்குத் தயாராகக்கொண்டுள்ளது. இந்து சமுத்திரக் கரையோர நாடுகளை விழுங்க, துறைமுகங்களை யுத்தக் கப்பல்களின் தங்குமிடமாக்க சகல தந்திரோபாயங்களையும் செய்து வருகின்றது. இது நடைமுறை எதார்த்தம்.

இதை முறியடிக்க இந்த ஒப்பந்தம் வழி சமைக்கக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

இந்து மகாசமுத்திரத்தைச் சமாதான வலயமாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஒரு மகாநாடு கொழும்பில் கூட்டப்பட விருந்தது. அது ஏகாதிபத்திய வற்புறுத்தலால் பல தடவைகள் ஒத்திப்போடப்பட்டு வந்துள்ளது.

அணு யுத்தமொன்றை ஆசிய மண்ணிலேயே கட்டவிழ்த்து விட வேண்டும் என்ற ஏகாதிபத்தியத்தின் பேராசை இந்து சமுத்திரத்தில் புகுந்து விளையாடி வந்துள்ளது. இந்து சமுத்திரக் கரையோர நாடுகளின் — குறிப்பாக இந்தியாவின் — நலவுரிமைகள் இந்து சமுத்திர சமாதானத்துடன் பிணைக்கப் பட்டுள்ளன.

எனவேதான் ஏகாதிபத்திய சார்பு நிலையில் இருந்து இலங்கையை நெறிப்படுத்த வேண்டிய கட்டாய தேவையும் ஆசியாவில் ஒரு அணு ஆயுத யுத்தம் தொடங்கப்படாத சூழ்நிலையும் இந்த ஒப்பந்தத்தால் ஏற்பட்டுள்ளது.

முடிவாகச் சொல்லப் போனால் தமிழ் மக்களினது ஜீவாதாரப் போராட்டம் இந்து மகா சமுத்திர நாடுகளை அணு ஆயுதப் போர் நாசத்திலிருந்து பாதுகாத்து வைத்துள்ளது.

சரித்திரத்தில் ஒருவர்

அவர் தனித்துவமானவர்: ஆழமாகச் சிந்திப்பவர்; தமிழன் என்கின்ற முறையில் இனத்தினது சகல சுபிட்சங்களையும் விரும்பி. ஆதரித்துச் செயற்படுத்திய அதே சமயம் தேசிய ரீதியாகச் சிந்தித்தவர்: மனிதனாகச் செயல்படும் வேளையில் அவர் ஒரு சர்வ தேசியவாதியாகக் கடைசிவரையும் மிளிர்ந்தவர்.

அமரர் கே. வி. தங்கராசா அவர்களினது மறைவு தனிப்பட்ட முறையில் மல்லிகைக்குப் பேரிழப்பாகும்

மல்லிகையின் வளர்ச்சியிலும் அதன் ஆசிரியரது முன்னேற்றத்திலும் தனி அக்கறை காட்டி வந்தவர். மறையும் வரையும் மல்லிகையை வாசித்து அதன் நிறை குறைகளை நம்முடன் கருத்துப் பரிமாறிக் கொண்டவர்.

நிர்வாகத் திறமையில் நேர் நிகரற்ற ஆற்றலுள்ளவரான இவர் எத்தனையோ நிறுவனங்களை ஆளுமைப்படுத்தி நிர்வகித்து வந்தது தேசப் பிரசித்தம்.

ஒரு கால கட்டத்தில் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளுக்குப் பத்திரிகைத் தாள் கிடைக்க முடியாத சிரம திசை தோன்றிய வேளையில் சிறு சஞ்சிகைகள் அச் சிரமத்திற்கு ஆட்படக் கூடாது என்ற உயர் நினைவுடன் பெருமுதவி செய்தது நம் மால் மறக்க முடியாத ஒன்றாகும்.

எப்பொழுது இவர் கதைத்தாலும் தமிழர்களின் பொருளாதாரத் தரத்தை வளப்படுத்துவதன் மூலம்தான் நமது மண்ணைச் செழுமைப்படுத்திப் பாதுகாக்க முடியும் என நம்பிப் பேசினார்.

இவர் செய்த சேவைகளில் ‘சுழநாடு’வை இந்த மண்ணில் வேருன்ற வைத்த கரே உழைப்புத்தான் யாவராலும் மதிக்கப்படத் தக்க ஒன்றாக மலர்ந்தது. அந்தத் தன்னம்பிக்கைதான் மல்லிகைக்கும் ஆரம்பப் பசனாயிட்டது. பின்னர் இப் பிரதேசத்தில் மலர்ந்த பல தினசரிகளுக்கும் உரமிட்டு வைத்தது.

அன்றாது நினைவுக்கு மல்லிகை தனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

வ ர ம் பு க ள் !

— த. பேரின்பம்

ஆசைகளுக்கு இது
அவசியம்!
ஆத்திரங்களுக்கும் இது
அத்தியாவசியம்!
வரம்புகள்—
வயலுக்கு மட்டுமல்ல
வாழ்க்கைக்கும் மிகக்
கட்டாயம்!

ஒரு வரம்பின் மீது
உலகம்
ஒத்துச் சமவதினால்தான்
நம் வாசல்களுக்கெல்லாம்
வந்து போகிறது—
இரவும், பகலும்!

வரலாற்றில் சிரிக்கும்
இனியவர்களெல்லாம்
வாழ்க்கை வயலுக்கு
வரம்புகளை
வகுத்துக் கொண்டவர்கள்தான்
அதனால்தான்
எங்கள் வாழ்க்கைக்கும்
ஏணிகளாயினர்!

நாக்குத் தன்
வரம்புக்கு அப்பால்
பாய்கிற போதுதானே
பல்லுடைந்து போகிற
பரிதாபம் நிகழ்கிறது!

ஸ்ரீராமன்
கிழித்த கோடு
சீதைக்கு மட்டுமல்ல,
பெண்களுக் கெல்லாம்
மணவாழ்வின் வரம்பாயிற்று.

உணவுப்பாவனைக்கு
வரம்பு வரையப்படும் போது
நோய்கள் நெருங்குவதில்லை—
வாழ்க்கைக்கு
உடம்பே நெம்புகோலாய்
நிமிர்ந்து கொள்கிறது.

நாட்டில் வரம்பு வரையரை
இல்லாததால்தானே
வறுமை வெள்ளம்
எங்கும் பாய்கிறது.

வசதிகள் எல்லாம்
சிலரிடம் மட்டும்
சிக்கியும் கொள்கிறது!

தேசம் இன்று
வரம்புகளாகக்
கூறிக் கொள்வது
வெறும் கோடுகளைத்தான்!
அதனால்தானன்றோ
அடிக்கடி தன்
கொள்கையை மாற்றிக்
கொடுமை புரிகிறது.

நீதியை எங்கும்
பொறுமை செய்யாமல்
வழக்குகள் யாவும்
ஆயுதபாணியாகவே
திர்க்க முன்கிறது.

மக்களின் மகத்துவம் புரியாமல்
மரணம் மட்டும்
மலிந்தே விட்டது!

ஓ! வல்லரசுகளே!
ஆயுத உற்பத்திக்கு
வரம்பு போடாதவரை
வறுமையை ஒழித்தல்
வசதிப்படாது!

ஓ! தேசமே
ஆயுத பாவினைக்கு
வரம்பு போடாதவரை
அகதிகளாகும் துர்ப்பாக்கியம்
நீங்காது!

வரம்புகள்
வயலுக்கு மட்டுமல்ல
வாழ்க்கைக்கும் மிகக்
கட்டாயம்!

ஒரு கருத்து

உங்களது மணிவிழா நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்காக அவதானித்து
வந்துள்ளேன். ஒரு ஆரம்ப இலக்கியச் சுவைஞன் என்கின்ற முறையில்தான் எனக்கு மன நிறைவு. நமது கண்ணுக்கு முன்னால் நடமாடித்
திரியும் ஒரு படைப்பாளிக்கு இந்த நாட்டில் இத்தனை கௌரவங்
களும் கிடைக்கப் பெற்றதைக் காணும்போது உண்மையாகவே
எனது நெஞ்சு பூரித்துப் பொங்கியது.

உங்களுடைய தொலைக் காட்சிப் பேட்டியையும் பார்த்தேன்.
முக்கியமான ஒரு நேரத்தில் அக் காட்சி பார்க்கக் கிடைத்தது.
இந்தியப் பிரதமரும் இலங்கை ஜனாதிபதியும் ஒப்பந்தத்தில்கையெழுத்
திலும் காட்சியைப் பார்த்த பின்னர் தொடர்ந்து வந்த 'காதம்பரி'
நிகழ்ச்சியில் உங்களது பேட்டி இடம் பெற்றது மறக்க முடியாத
ஓர் அனுபவம் எனக்கு. மல்லிகை இதழ்களையும் காட்சியில் காட்
டியது மிகப் பெரிய வெற்றி, சிறு சஞ்சிகைகளுக்கு.

மல்லிகைக் களத்தில் பங்கு கொண்டு வரும் ஒருவர் ஒரு கூட்
டத்தில் பேசும்போது சொன்ன கருத்துத்தான் என் மனதில்
உள்ளது. 'வெறும் படைப்பாளி என்ற முறையில் அல்ல இந்தப்
உரபலம். பல படைப்பாளிகளை உருவாக்கக் களம் அமைத்துத்
தந்தவர் என்கின்ற பெருமைதான் இந்தப் பாராட்டுகளுக்கெல்லாம்
மூல காரணம்' என அப் பேச்சாளர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இது
முற்றிலும் உண்மை.

மல்லிகையை இந்த நெருக்கடியான காலகட்டங்களில் நீங்கள்
வெளிக் கொண்டு வர எத்தனை சிரமப்பட்டிருப்பீர்கள் என்பதை
நான் நன்கு உணருவேன். அத்தகைய சிரமங்களைப் பட்டு நீங்கள்
நின்று பிடித்ததின் காரணமாகத்தான் கூட்டத்தில் நீங்கள் தனித்து
நிற்கிறீர்கள்.

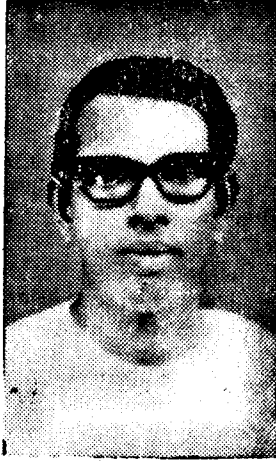
நமக்கேற்பட்ட கஷ்டங்கள், நெருக்கடிகள் எல்லாமே தற்காலி
கமானவைதான். அவைகள் தீரக்கூடிய அறிகுறிகள் அடிவானத்தில்
தெரிகின்றன. ஆகவே மல்லிகைக்கும் உங்களுக்கும் நல்ல எதிர்
காலமுண்டு. அதைச் செவ்வையாகப் பயன்படுத்த முனையுங்கள்.

'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளியீட்டு முயற்சி காலமறிந்து மேற்
கொண்ட நல்ல முயற்சியாகும். இன்று வாசிப்பு வளர்ச்சி
மேலோங்கியுள்ளது. அந்த வாசிப்புத் தன்மையை மல்லிகைப்
பந்தல் சரிவரப் பயன்படுத்தத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
உங்களது முயற்சிக்கு உதவ ஒரு பெருங் கூட்டமே இந்த ஈழத்
தில் உண்டு என்பதைத் திண்ணமாகக் கூறிவைக்க விரும்புகின்
றேன்.

ஊரெழு.

த. மதன்ராஜ்

5-வது ஆண்டு நினைவஞ்சலி

மலர்வு:
03-06-1922

உதிர்வு:
23-07-1942

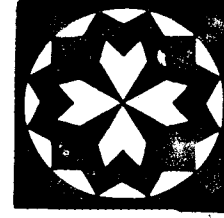
அமரர்

ஆர். ஆர். பூபாலசிங்கம் அவர்கள்

ஏழ்மையிலும்	—	நேர்மை
கோபத்திலும்	—	பொறுமை
தோல்வியிலும்	—	விடாமுயற்சி
தரித்திரத்திலும்	—	பரோபகாரம்
துன்பத்திலும்	—	தைரியம்
செல்வத்திலும்	—	எளிமை
பதவியிலும்	—	பணிவு
நல்லதையே நினை	—	நல்லதையே செய்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

யாழ்ப்பாணம்.

பூமரத்துச் சந்தி

— சோலைக்கிளி

சந்தியோ பெரும்சந்தி
ஒரு சாதிப் பொடியன்கள் சுற்றுகின்ற வட்டாரம்
நாலுபக்கம் கண்ணெறிந்து துணிச்சலுடன் பார்த்தால்
வேலிக்குள் ஆளுகையும் பகுதி.

சந்தி முழுநாளும் இருளுறையக் காரணமாய்
நிற்கிறது வாகை.
பேய்ச்சி பூவள்ளித் தலையில் வைத்ததுபோல்
ஊத்தை நிழல் வாகை பூக்க.

ஓராயிரம் இல்லை ஒன்பதினாயிரம் இல்லை பதினையாயிரம்
காகங்கள் கூடும் பின்கலையும் கொப்புகளில்
கூட்டம் நடத்தும் கைதட்டும் ஒருசினது
தலைகீழாய் கூடப் பறக்கும்.

சந்தியோ பெரும்சந்தி
நாலு வாகனங்கள் பெயர்ந்து பிரியுமிடம்
வாகை பூத்து தெருவெல்லாம் பூப்பரவ
அப்பக் கிழவிக்கும் ஓராசை.

பித்தம் வெடித்து தோல்கருங்கிப் பொருக்குப்
பறந்த கால்களைத் தூக்கிவைத்துப் பூப்புவாய்
கிளிப் பிள்ளை போல நடக்க.

ஆசையைப்பார் ஆசை
வாலுசத்திப் பின்புறத்தைப் பணித்துப் புனுக்கையிடும்
மணியாட்டுப் பெட்டைக்கும் இப்பொழுது பூத்தேவை.
பள்ளிக்குப் போகின்ற சரக்குகளைக் கண்டு
உறுமி இளைக்கின்ற சொறிநாய்க்கும் கூடத்தான்.

நிழல்வாகைப் பூப்பொறுக்க பிள்ளைகளும் வரும்
பள்ளிக்கூடம் இல்லாத நாள்பார்த்து
உருவி உதிர்த்தி பூப்பொறுக்கி விளையாடும்.

சந்தியோ பெரும்சந்தி
ஒரு சாதிப் பொடியன்கள் சைக்கிள்வீட்டு சைக்கிள்வீட்டு
பள்ளம் விழுந்த இவ்விடத்தில் இன்னுமொரு
'கொலுக்' கதைக்கும் கண்மூக்கு முளைக்கிறது.

— தில்லையடிச் செல்வன்

வசந்தனுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை: அங்குமிங்குமாக உலாவிக்கொண்டிருந்தான். இந்த இருபதாவது வயதில் ஒரு விஷப்பரீட்சையில் இறங்கப் போவதையிட்டு மனம் பக்குவமின்றி அலைமோதிக்கொண்டிருந்தது.

ஒரே செல்லப்பிள்ளையென்ப தற்காக சிறுவயதிலிருந்தே பேய், பிசாசு, மோகினிக் கதைகளைக் கூறி அவனை வேலையின்றி வெளியே செல்வதற்கும், நண்பர்களோடு ஊர்கூற்றுவதற்கும் தடை போட்டிருந்தான் தாய் சொர்ணம்.

இன்று தாயின் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்திவிட்டு நண்பன் மூர்த்தியோடு சுடலைக்குப் போக தீர்மானித்து விட்டான். மூர்த்தியின் தூரத்து உறவினர் காலமாகி விட்டதாகவும், அவரின் சவ அடக்கத்துக்கு இருவரும் போவோமென்று கூறியிருந்தான் அவன்.

விதியில் சவ ஊர்வலம் வந்தால்கூட வசந்தனின் கண்களை மறைத்துக் கொண்டு உள்ளே இழுத்துவிடும் தாயிடம், இன்று போகவிருக்கும் இடத்தைக் கூட சொல்லத் துணிவின்றி மூர்த்தியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் வசந்தன்.

மூர்த்தியும் தனது 'ஹெண்டா'வில் வந்துவிட்டான். சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மனத்துடன் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டாலும் வசந்தனிடமிருந்து அச்சம் விட்டகவவில்லை.

நகரிலிருந்து சுமார் இரண்டு மைல் தொலைவில், குறுக்குப் பாதையில் புதர்களும், பற்றைகளும் சூழ்ந்துள்ள சுடலைக்குள் நுழையும்போது வசந்தனின் இதயம் படக்கென்று வேகமாக அடிப்பதைப் போலிருந்தது.

'பேய்கள் சுடலையிந்தான் குடியிருக்கும். நேரம் கெட்ட நேரத்தில் போனால் பேய்கள் பிடித்துக் கொள்ளும்' தாயின் அறிவுரைகள் வசந்தனின் செவிப்பறையில் மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்திட, மூர்த்தியின் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு உள்ளே நடந்தான்.

'அட்டா... இவரா... ஒ... இவரும் இங்குதான்?' சுடலையில் சிலரது கல்லறைகள் அலங்காரமாகக் கட்டப்பட்டு பெயர், பிறந்தநாள், இறந்த நாளோடு காட்சியளிப்பதைக் கண்ணுற்று வினவெழுப்பினான் வசந்தன். அவனுக்குத் தகுந்த பதிலையளித்துக் கொண்டு வந்தான் மூர்த்தி.

வந்திருந்த ஏனையவர்கள் ஆகவேண்டிய கருமங்களைக் கூடி

நின்று செய்து கொண்டிருந்தார்கள். வசந்தனும், மூர்த்தியும் எல்லோருக்கும் பின்னால் நின்று கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

'மச்சான் அவரு யாரு?' கண்களை சுழல விட்டுக் கொண்டிருந்த வசந்தன் ஆச்சரியத்தோடு கேட்டான்.

கறுத்த மெல்லிய வெற்றிடம்பு, நாற்பத்தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க உருவமாக இருந்தாலும் சுறுசுறுப்பு அவரது கண்களில் தெளிந்தது. வெற்றிலைக் கறை படிந்த பற்கள் கன்னங் கறுப்பான முறுக்கு மீசை, பார்ப்பதற்கே சற்றுப் பயங்கரமாக இருந்தது வசந்தனுக்கு.

அந்த உருவம் எதையும் அசட்டை செய்யாமல் கல்லறை யொன்றில் ஆயாசமாகக் கால்மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு பணியோலை வெற்றிலைத் தட்டை மடியில் வைத்து பாக்குகளை வெட்டி வாயில் போட்டுக் கொண்டிருந்தது.

'அவருதான் முனியாண்டி, சவக்குழி தோண்டறவர். அவரு உட்காந்திருக்கிறாரே அந்தக் கல்லறை யாருடையதென்று தெரியுமா? பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னே முனியாண்டி வேலை செஞ்ச முதலாளியோடதான்... அவரு கிட்டே இவரு வேலை செஞ்ச வந்த நேரம் சின்னத் தவறுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காம அடிச்சி வீரட்டினாராம். இவரும் 'ஒனக்கிட்டே வேலையிலேன்னு சுடலையில் பிணம் எரிப்பேன், குழிதோண்டுவேன் என்று சொல்லிவிட்டு, லைராக்கியத்திலே வெளியேறி வந்திட்டாராம். இங்கு வந்து ஒரு மாதத்திலேயே முதலாளி அவரைத் தேடிக்கொண்டு வந்தட்டாராம் பிணமாய்' மூர்த்தியின் விளக்கம் கவாரஸ்யமாக இருந்தாலும் மனப்பயம் அற்றுப் போகவில்லை.

'மச்சான்..... அவருட்டே கொஞ்சம் பேசிப் பாப்போமே' வசந்தனுக்கு அசட்டுத் தெரியும்.

'என்ன அண்ணாச்சி, இன்டைக்கு எத்தனை குழி?' முனியாண்டியை அண்மித்து மூர்த்தி இயற்கையாகக் கேட்டான். வசந்தன் அவனது தோளுக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்தான்.

'நேத்திக்கி முணு வந்திச்சி. ரெண்டு எரிச்சது, ஒண்ணு புதைச்சது. இன்டைக்கு இது ஒண்ணுதான். இதுக்குமேலே வருமோ தெரியாது' வெற்றிலைச் சாற்றைத் துப்பிவிட்டு முனியாண்டி வாயைத் திறந்தார்.

'ஒரு குழி வெட்ட எவ்வளவு கேடைக்கும்?'

'குழிவெட்ட இருபத்தைஞ்சு முப்பது தருவாங்க, எரிக்கிற துன்னு சந்தோஷமா பத்துப் பதினைஞ்சு தந்திட்டுப்போவாங்க. கொஞ்சம் அதிகமா வந்தா ஒரு மாதிரி செலவுக்குக் கட்டிப் போகும் அதுதான் யாருசரி வாருங்களாண்டு பார்த்துக் கொண்டிருக்கேன்'

'சேச்சி... இவனும் ஒரு மனிசனா. எங்கும் சவம் விழுந்தால் இவனுக்குத்தான் சந்தோஷம் போல. எமனுக்கு எமன் ஒவ்வொரு நாளும் சவம் விழவேனுமென்று ஊதுபத்தி கொளுத்திக்கும்பிடுவான் போல இவன்' வசந்தனின் உள் மனது முனியாண்டியைக் கறுவியது.

வந்தவர்கள் ஈமைக்கிரியைகளை முடித்துக் கொண்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்தே இவ்விடத்தை விட்டுப் போய்விட வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில் மூர்த்தியை அவசரப்படுத்தி இழுத்துக் கொண்டு போனான். இவன் பேச்சில் அட்டைபோல் ஒட்டிக் கொண்டுவது வசந்தனுக்குத் தெரியாதொன்றல்ல.

'ஐய்யய்யோ...' நெருப்பை மிதித்தவன் போல் துள்ளிக் குதித் தான் வசந்தன். காணக்கூடா தொன்றைக் கண்டுவிட்ட பயத் தின் எதிரொலி அவன் மூச்சு வாங்கியதில் தெரிந்தது.

ஒரு கணம் இவனது ஓலம் மூர்த்தியையும் தடுமாற வைத்து விட்டது. விஷயம் மூர்த்திக்குத் தெரிந்து விட்டபிறகு வசந்தனைச் சாந்தப்படுத்தினான்.

'மச்சான், இந்த வெறும் மண்டையோட்டை மிதிச்சதில் பயந்திட்டியே' சர்வ சாதாரணமாகக் கூறிக் கொண்டு கீழே கிடந்த மண்டையோட்டைக் கையிலெடுத்தான். வசந்தனுக்கு இவனையும் விட்டுவிட்டு ஓடிவிட வேண்டுமாப்போலிருந்தது. படா ரென்று மூர்த்தியின் கையில் தட்டி மண்டையோட்டை கீழே போடவைத்து, அவனை இழுத் துக் கொண்டு 'ஹோண்டா' வுக்குக் கொண்டுவந்தான்.

சுடலைவீதியையும் பிரதான வீதியையும் இணைக்கும் திருப்பத் தில் மூர்த்தி ஹோண்டாவை திருப்பியப்பாது எதிர்பாராமல் வந்த 'வேன்' மோட்டார் ஸைக் களை முட்டி வீழ்த்தி இருவரையும் தூக்கி விசிவிட்டது. சுட லைக்கு வந்தவர்கள் சிலர் மூச்சுப் பேச்சின்றிக் கிடந்த வசந்தனை தூக்கிச் சென்று முனியாண்டி யின் கொட்டிலுக்குக் கொண்டு சென்றனர். கால்களிலும் கைகளி லும் உரசல் ஏற்பட்ட மூர்த்தி சுயநினைவோடு தன்னை விட்டில் கொண்டு போய்ச் சேர்கும்படி கூறினான். அதே வேளில் ஹோண்டாவையும் மூர்த்தியை யும் ஏற்றியனுப்பினார்கள் வேறு சிலர்.

இருள் படர ஆரம்பித்துக் கொண்டிருந்தது. ரூப்பி விளக் கொன்றைப் பற்றவைத்து அதற் கெனத் தொங்கிக் கொண்டிருந்த

'டின'னில் வைத்துவிட்டு, தன் னாலியன்ற சிகிச்சை முறைகளை செய்து கொண்டிருந்தார் முனி யாண்டி. சிறிது நேரத்துக்குப் பின் வசந்தனில் இலேசான அசைவு தெரிந்ததும் முனியான் டிக்கு ஒரு திருப்தி. உயிரைக் காப்பாற்றிய பின்பே, உடலைக் கவனித்தார், பலமான அடி; எல்லாம் உள் காயம்.

வளைக்க முடியாமலிருந்த கால்களுக்கு எண்ணை தடவி வளைத்தார். 'ஆ... ஊ... ஊ...' முனிவினான்; கண்களைத் திறக்க வில்லை. இன்னொரு வகையான மருந்தினை மூக்கில் தடவி கண் களை நீவிவிட்டார்.

நடுநிசியாகிவிட்டது. சில் வண்டுகளின் இரைச்சலும், எங் கேயோ இருந்து ஊனையிடும் நாய்களின் ஓவமும் அமைதியைக் கலைத்துக் கொண்டிருந்தது.

'...ஆ... அம்மா... ஆ...' வசந்தனின் முனிகள் கேட்டுத் தன் படுக்கையிலிருந்து எழும்பி அவனிடம் வந்தார் முனியாண்டி.

'என்னப்பா.....'

இலேசாகக் கண்களைத் திறக்க முயன்று கொண்டிருந்தவன், தனக்கு முன்னே முனியாண்டி நிற்பதைக் கண்டு, கண்களை அக லத் திறந்து கொண்டு 'ஐய்யா' என்று அலறிக் கொண்டு எழும்ப முயன்றான். அவனால் எழும்ப முடியவில்லை. கால் அகோரமாக வலித்தது.

'நான் எங்கிருக்கேன். எப் படி வந்தேன்' வசந்தனின் குரல் ஈனசுரமாய் ஒலித்தது.

'தம்பி ... நீ வரவேண்டிய இடத்துக்குத்தான் வந்திருக்கே' ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றிய வெற்றிச் சிரிப்போடு கூறினார் முனியாண்டி;

'ஓ... நீ சிரிப்பாய், எங்கேதது. ஆனாலும் தண்ணீர் கேட் இண்டைக்கு சலம் அதிகமாக வரக் கூடாதாவென்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறவனல்லவா நீ.... என்னைக் கொன்று போட்டு நாளைக்கு பெத்தவங்ககிட்டே குழி வெட்டவோ, எரிக்கவோ காசு வாங்கப் போறாயல்லவா. நீ சிரிப்பாய்தானே' வசந்தனின் உள் மனது பேசியது.

தான் படுத்துக் கிடக்கும் பழைய சாக்குக் கட்டிலிலிருந்து அக் குடிவை நோட்டமிட்டான். அலங்கோலமான குடிவின் இடுக் கினூடாக வெள்ளை வெளே ரென்ற கல்லறைகள் இருளிலும் அவன் கண்களைக் குத்தின. வாய் விட்டு அழவேண்டும் போலிருந் தது. மறுபக்கம் திரும்பினான். கடப்பாறை, மண் வெட்டி, பெரிய சுத்தியல் போன்றவற்று டன் பழைய சவப்பெட்டியான் றும் சாததுவைக்கப்பட்டிருந்தது. 'இவனோடு வம்பில் மாட்டிக் கொண்டால் சுத்தியலால் மண்டை யைப் பிளந்து சவப் பெட்டியில் வைத்துவிடுவான் வசந்தனுக்குப் பேச்சே வர மறுத்துவிட்டது.

'யாரடா அது' கனத்த சத் தத்துடன் பெரிய தடியொன்றை எடுத்துக் கொண்டு சுடலைப் பக் கம் ஓடினான் முனியாண்டி.

'ராஸ்கல், கள்ளப் பயலாக' சுடலைக்கு பாரும் வரமாட்டார் கள் என்ற தைரியத்தில் சட்ட விரோத வேலைகளைச் செய்ய வந் தவர்களை ஓட ஓட விரட்டினார்.

தடார், தடாரென்று ஓடும் காலடியோசைகள் வசந்தனுக்கு தீப்பொறியாய் காதில் விழுந்தது. கூடவே, 'பேய்கள் இரவில் சுட லைகளில் குபமாளமடித்துத் திரி யும்' என்று அம்மா என்றோ கூறியவை ஞாபகத்திற்கு வரவே, பயத்தினால் உடல் சூடாகி தண லாகி விட்டது; நா வரண்டு தண்ணீர் வேண்டுமாப்போலிருந்

டால் நஞ்சேதும் தந்து கொண்டு விடுவானோ என்ற அச்சமீட்ட டால் முணங்கிக் கொண்டிருந் தான்.

வசந்தனின் முனிகள் கேட்டு வந்த முனியாண்டி அவ னின் நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்த்துவிட்டு, 'பெட்டியொன்றி லிருந்து எதையோ எடுத்துக் கரைத்துக் கொண்டுவந்து அவன் முன் நீட்டினார்.

'ஏய்... தம்பி இதைக் குடி எல்லாஞ் சரியாப்போயிடும்'

கண்களைத் திறந்த வசந்த னுக்கு எம்ன் பாசக்கயிறுநோடு தன் முன் வந்திருப்பதைப் போன் றிருந்தது. நீட்டிக் கொண்டிருக் கும் கோப்பைக்கு எட்டி உதைக்க வேண்டுமாப் போலிருந்தது.

'ஒன்னும் வேணும் என்னைச் சாகவிடு' உரத்துக் கத்தினாலும் சத்தம் வரவே இல்லை; மதாண் டை கமமி விட்டது.

'ஒன்னை வேகல சாகவிடு வேனா' முனியாண்டி ஏளனமா கக் கேட்டார்.

'ஏன் கொஞ்சங் கொஞ்ச மாய் கொல்லப் போறியா?' கேட்க வாயெடுத்தான்; கேட்க வில்லை.

'இப்ப குடிக்கப் போறியா அல்லது...' கோபத் தொணியில் இழுத்தார் முனியாண்டி.

வசந்தனின் அழுத்தம் எங் கேயோ ஓடிவிட்டது.

'இப்ப எதைத் தந்தாலும் குடிப்பேன்' என்று மெதுவாகக் கூறிக் கொண்டே கோப்பையை வாங்கி மட மடவென்று குடித்து விட்டு கண்ணை மூடிக் கொண்டு படுத்து விட்டான் வசந்தன்.

காலை மெது மெதுவாகப் புலந்து கொண்டிருந்தது. முனியாண்டியின் குடிலுக்கு முன்னால் ஒரு 'வேன்' வந்து நின்றது. மூர்த்தி, கையிலும் காலிலும் கட்டுப் போட்ட நிலையில் அதி காசியிலேயே நகருக்குச் சென்று விஷயத்தைக் கூறி வசந்தனின் பெற்றோர்களைக் கூட்டி வந்திருந்தான்.

வேன் சத்தம் கேட்டு கண் விழித்துப் பார்த்த வசந்தனுக்குப் போன உயிர் திரும்பி வந்தது. தனக்கு ஏற்பட்ட வருத்தமெல்லாம் மாறி விட்ட புதிய தெம்பு. படுக்கையை விட்டு எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டு சற்று முற்றும் பார்த்தான்; முனியாண்டியைக் காணவில்லை; அவர் கொட்டிலுக்குச் சற்றுத் தூரத்தே வசதியான மரத்திடையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

'முனியாண்டி அண்ணாச்சி நல்ல வைத்தியம் தெரிந்தவர், கைராசிக்காரரும்' முனியாண்டியைப் பற்றி வசந்தனின் பெற்றோருக்கு மூர்த்தி விளக்கிக் கொண்டிருந்தது வசந்தனுக்குக் கேட்டது; அவனது சிந்தனையும் விழித்துக் கொண்டது.

'வசந்த... ராத்திரி முனியாண்டியோட லவத்தியம் எப்படி இருந்திச்சு?' மூர்த்தியின் கேள்விக்கு அசட்டுத்தனமாகப் புன்னகைத்தான். தனது விபரீத கற்பனையால் ஒரு நல்ல இதயத்தை தவறாகப் புரிந்து கொண்டதோடு, அந்தக் கற்பனையால் தனக்குத் தானே எமனாக மாறியதையும் அவன் மீட்டியபோது அவனை அறியாமலேயே கண்களில் நீர்ததும்பியது.

'ஓ..... வந்திட்டங்களா... பொடியன் ராத்திரி படாத பாடு படுத்திட்டான்' காவிப் பற்களைக் காட்டிச் சிரித்துக் கொண்டு வந்தார் முனியாண்டி.

முனியாண்டிக்குச் செய்ய வேண்டிய நன்றியைச் செலுத்தி விட்டு, வசந்தனுடன் 'வேன்' அருகில் வந்தார்கள். வசந்தனுக்கு குற்ற உணர்வு பிடிங்கித் தின்றது, வசந்தன் அங்கிருந்து குட்டிப் பார்த்தான். குடிலுக்குள் நின்று மனிதத்துவம் சிரித்துக் கொண்டிருந்தது.

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1987-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விபரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 3 - 50

ஆண்டு சந்தா ரூபா 50 - 00

(ஆண்டுமலர், தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்புவோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மல்லிகை

234 B, காங்கேசன்துறை வீதி யாழ்ப்பாணம்.

மிச்சம்

— வாசுதேவன்

காலைப் பொழுதில் சுதவு திறந்தேன் ... மெல்லிய காற்றில் மேனி சிலிர்த்தது!

ஒளி ஈட்டிகளை எய்து எய்து உதிக்கும் சூரியன்—

இரத்தம் சிந்திய புரட்சியின் முடிவில் வெளியே தெரியவரும் வெற்றியைப் போல!

பனியில் முகம் கழுவி மலர்ச்சியில் சிரிக்கும் மரங்கள்!

காற்றுக்கு வாசம் பூசி அனுப்பும் பூக்கள்!

பூவில் மொய்த்துப் பூவில் மொய்த்துப் பாடிக் கொண்டே பறக்கும் வண்டுகள்!

துயரங்கள் யாதுமின்றி தூரத்துக் கிளையினலே குரல் திட்டி... குரல் திட்டிக் கூவும் குயில்!

சொந்த வானத்தில் சுதந்திரமாக பூபாளம் இசைத்துப் புறப்படும் பறவைகள்!

இந்த மோகனத்தி லெனையிழந்து காலத்தை மறந்து களித்திருக்கையில்.....

வாகனமொன்று இரைச்சல், புகை கக்கி வந்து தொலைத்தது!

கலைந்து சிதைந்தேன் கணப் பொழுதில்!

காதுகளிரண்டும் காயங்களாக இதயத்தில் கொஞ்சம் இரத்தம்!

அது—

போய் மறைந்த பாகையிலே எங்கும் புழுதி!

தூய்மையான என்னிலொரு தும்மலும் மிச்சமாய்!

பெண்ணிலை வாதம்

— சி. சதாசிவம்

பத்துமாதம் சுமந்து பெற்றெடுத்தாள் அன்னை பக்குவமாய் என்னை. உதிரத்தை ஈர்ந்து பத்தியமும் காத்து உயிர்போலப் பேணி முத்தாக வளர்த்து புத்தகமும் தந்து பள்ளிக்கு அனுப்பி வைத்தாள் என்னை. அங்கு கேட்ட முதற்கேள்வி தகப்பன் பெயர் என்ன?.

நிலாக்காலத்து சோகம்

— பாலரகு

நீண்ட நேரமாக கட்டிலில் புரண்டு புரண்டு கைகால்களை உஷட்டியபடி இருந்தான் ரகு. ஊர் அடங்கிய பின்பும் இடையிடையே தூரவும் கிட்டவுமாக நாய்களின் குரைப்பு மாத்திரம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. கடல் கூட இரைச்சலின்றி அமைதியாக இருந்தது. தொண்டை வரண்டு சுரகரத்தது. அந்திப் பொழுதில் நீ குடித்த சாராயம் இப்பொழுது செயலற்றுப் போயிருந்தது. கட்டிலில் இருந்து எழும்பி இருந்த படி மேசை ஒளியை வரவழைத்து விட்டு போத்தலுக்குள் இருந்த தண்ணீரை மடமடவென்று வாய்க்குள் விட்டான். லாச்சியில் இருந்த சிகரட்டை எடுத்துப் பற்ற வைத்து நெஞ்சுள் திருப்பி வெளியில் விட்டபடி இருந்தான்.

எண்ணங்கள் அங்கும் இங்கும் அலைமோதியது. எதையுமே தெளிவாக நினைக்க முடியவில்லை, மனம் அலைபாய்வதை வலிந்து நிறுத்த முயன்றான். சட்டென சோமாவதி நினைவலைக்குள் சிக்கிக் கொண்டான். அவள் இப்பொழுது என்ன செய்து கொண்டிருப்பாள்... கணவனின் அணைப்பில் சுகம் கண்டபின் அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருப்பாளோ அல்லது என்னைப் போலவே உறக்கமின்றி எதையெதையோ சுற்பனை செய்தபடி இருப்பாளோ?

ரகுவின் கண்களில் நீர் பனித்து நின்றது. சுட்டு விரலால் வழித்தெடுத்துச் சுண்டி விட்டான்.

ஒரு பெருமூச்சு காற்றை டன் கலந்தது.

கனகத்திறைக்கு முதன் முதலாக ஆசிரிய நியமனம் பெற்று வந்த போது, 'நீங்கள் தமிழனே.....' அதிசயத்துடன் பார்த்தபடி அறை தர மறுத்தார்கள். இந்தியாஸ் நானு மாதிரம் 'ஒண்டுக்கும் யோசிக்காத தம்பி சனங்கள் நீ தமிழாள் எண்டவுடனே பயப்பிடுகுதுகள்' என்று கூறிவிட்டு, வா என்னோடே. சோமாவதியின் விட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். சிங்களத்தில் ஏதோ வெல்லாம் கதைத்தார். சோமாவதி ரகுவின் நியமனக் கடிதத்தை வாங்கிப் பார்த்தாள். சோமாவதி பக்க அறையைத் திறந்து விட்டாள். கணவன் சிரித்தபடி அருகில் வந்தான்.

'மல்லி பயவெண்டேப்பா... மங்காதிபேதபலன்நா' ரகுவிற் குப் புரிந்தது. சோமாவதி சுடும் கோப்பியுடன் வந்து நின்றாள்.

சோமாவதி சிங்களத்தைச் சொல்லிக் கொடுத்தாள். நான்கு மாதத்திற்குள் ரகுவே ஆச்சரியப்படுமபடி, நானு இப்படிச் சிங்களம் பேசுவது நானு... ரகு பூரித்து நின்றான். சோமாவதியுடன் காற்றில் மிதந்தபடி நடந்தான்.

ஊர்க்கதைகள், குடும்பக் கதைகள், நாட்டு நடப்புக்கள், தமிழர் பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றையுமே புரிந்துணர்வுடன் ஊர் உறங்கிய பின்பு 'பெற்றோல்

செற்'றில் வேலை செய்யும் கணவன் மது போதையில் தள்ளாடி வரும் வரை நீளும் இரவுகளில் பகிர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

மீண்டுமொருமுறை போத்தலுக்குள் இருந்த தண்ணீரை மடமடவென்று வாய்க்குள் விட்டு வரண்டு போன தொண்டையை ஈரமாக்கினான்,

'இந்தச் சனியனைக் குடிச் சால் ஒரே தண்ணிவிடாய்தான்' என முணு முணுத்துக் கொண்டான்.

ம்... ஊருக்குப் போய் எத்தனை மாதமப் போச்சு. என்ன நடந்தாலும் சரி, கெதியிலே ஊருக்குப் போய் எல்லாரையும் பார்க்க வேண்டும்.

எவ்வளவுதான் வயதுபோனாலும் அம்மாவின் கைகள் பழஞ்சோற்றைக் கவளமாக்கித் தரும் போது ஒரு கவை. வார்த்தைக்குள் அடக்க முடியாத தனிச் கவை. அக்காவின் பிள்ளைகளுடன் கொஞ்சி விளையாடிய பின்பு அவர்களை அழவைப்பதிலும் அழகையை நிறுத்தப் பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்வதிலும் ஒரு மகிழ்ச்சி.

சிலவேளை அம்மா, அக்கா இவங்கனையெல்லாம் சந்திக்காமலே வாழ்வு இப்படியே திக்குத் திக்காக மரணித்து விடுமோ அவர்களின் விலாசம் மிக எளிமையானது. பாடசாலையொன்றின் பெயருடன் அகதி முகாம் என்ற சொல்லைச் சேர்த்துவிட வேண்டியதுதான். அம்மச, அக்கா, அக்காவின் பிள்ளைகள் எல்லோருமே இந்த எளிமையான விலாசத்திற்குள் தஞ்சமாகி இருந்தனர். ஆனால் சின்னத்தம்பி மட்டும் எங்கே? வயல் வெளிகளிலும், வாய்க்கால் ஓரங்களிலும் நடக்கும் போது தம்பியின் குரல் ஒலிக்குமாம். குண்டுகள் வெடிக்காத சாமப் பொழுதில்

ஒருநாள் அம்மா... அம்மா..... என்று கூப்பிட்டாலும். அவளை உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை நீவிவிட்டு உரக்கக் கத்த நினைத்த போது இமைகள் விழிப்புப் பெற்று விட்டனவாம், எங்கே அவன்..... அந்த வளர்பிறை தொலைந்து விட்டதென காற்றில் வந்த செய்திகள் சொன்னது.

நிலவொளியில் இரவு நனைந்து கொண்டிருந்தது. தென்னங் கீற்றுகளில் நிலாவொளி பட்டுத் தெறித்து ஜன்னலாடாக அறைக்குள் நுழைந்தது. ரகு எழுந்து கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தான். சிகரெட்டை இழுத்து புகையைக் காற்றில் கலக்க விட்டான்.

இப்படியான நிலாக் காலத்தில் தான் ஒருநாள் சோமாவதிக்கு தன் சின்னத்தம்பி பற்றிச் சொன்னான். அவன் போனநாளை எப்பிடி மறக்கிறது. அண்டைக்கு வழமைக்கு மாறாக சற்றுக் கூட நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

'அம்மாவுக்கும் 'பிறசர்'க்குணம். நாங்கனும் இல்லாட்டி என்னதான் செய்யப் போறுவோ' 'ஏன்றா சின்னவா நீ இஞ்சை தானே இருக்கிய்ய'

— மௌனமாக இருந்தான் சின்னத்தம்பி.

'அம்மாவைப் பற்றி நீ கனக்க அலட்டாதே. அவலை அக்கா பாத்துக் கொள்ளுவான் நீ முதல்லை அட்வான்ஸ் லெவலைப் பாஸ்பண்ணு'

சின்னத்தம்பி நீண்ட பெருமூச்சுடன் எழுந்து சென்றான்.

மறுநாள் விடியும்போது 'எனை அம்மா இவன் சின்னத்தம்பியைக் காணெல்லேனை'— அக்காவின் சத்தத்தில் கண்களை கசக்கி விட்டபடி எழுந்து பார்த்தபடி—

‘வெளியிலே ஒண்டுக்கு இரண்டுக்குப் போயிருப்பான், சும்மா நீ ஏன் கத்திக் கொண்டிருக்கிறாய்’

‘இல்லேடா தம்பி, வடிவா நான் பாத்திட்டன் அவனைக் காணேல்லை’

மேசை விளக்கைப் போட்டதும், விளக்கின் ஒளியில் மேசை மேலிருந்த கடிதம் தென்பட்டது. வாசித்ததும் நெஞ்சில் ஏதோ அழுத்துவது போன்ற உணர்வு. நெஞ்சைப் பிடித்தபடி குந்திய போது கடிதத்தை அக்கா பறித் தெடுத்து விட்டான்.

‘ஐயோ என்றை சின்னத் தம்பி.....’

— ஊர் கூடிவிட்டது.

இதையெல்லாம் பரிவுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சோமாவதி ‘அதுக்குப் பிறகு எப்பதும் பியைக் கண்டனீ ரகு?’ என்று வினவினாள்.

ஒரு வருசத்துக்குப் பிறகு மார்கழி வீவுக்கு ஊரிலே வந்து நிக்கேக்கிள்ளை கண்டனாள். சின்னத் தம்பியை ஒருவன் மோட்டோர் சைக்கிளில் கொண்டு வந்து இறக்கி விட்டான். கூச்சப்பட்டபடி படலையைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே வந்தான். உடம்பு காய்ந்து சுறுத்து மரத்துப்போய் இருந்தது. முகத்தில் எங்கிருந்தோ வந்து முரட்டுத் தனம் குந்திக் கொண்டிருந்தது. ‘எடேய் என்றை சின்னவா..’ என்றபடி அம்மா சட்டிப்பிடித்து அழுதா. அன்று முழுவதும் எங்களுடனேயே இருந்தான். வளவளவென்று கதைப்பதையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டான். கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் கூறுவது மாதிரித்தான். ஒதுங்கி இருந்த அக்காவின்ரை பிள்ளைகளைத் தூக்கிக்

கொஞ்சினான். அம்மாவைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொன்னான். அன்றிரவு போனவன் போனவன்தான். அதக்குப் பிறகு அவனைக் காணவில்லை.

நீண்டதொரு பெருமூச்சுடன் ரகு கதையை நிறுத்தினான். கண்களில் ஈரம் கசிந்து முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான்.

‘கவலைப்பட்டாதை ரகு போராடவெளிக்கிட்டவர்களுக்கு இதெல்லாம் சகஜம்தான்’ என்ற படி ரகுவின் முகத்தை நிமிர்த்தி கண்களைச் சோமாவதி துடைத்து விட்டான்.

நிலா தலைக்கு மேல் நின்றது. ரகு அண்ணாந்து பார்த்தான். இந்த நீலாவை இந்நேரம் விழித்திருந்தால் சோமாவதி, அம்மா, அக்கா எல்லோரும் பார்ப்பார்களா? அவர்கள் என் நினைவிற்கு வருவது போல், அவர்கள் நினைவிற்கு நான் வருவேனா? அல்லது அவர்களுண்டு, அவர்கள் எல்லாருமுண்டு என்ற படி இருந்து விடுவார்களா! சீ... அப்படி இருக்காது. யாராவது ஒருவர் ஒரு தடவையாவது நனைத்துப் பாராமல் இருப்பார்களா?

அந்த இரவு தெளிவாக நினைவிற்கு வந்தது. அது கொடுமையான இரவு. கடைசியாகச் சோமாவதியின் வீட்டில் இருந்து பிரிந்த இரவு.

சோமாவதியுடன் வெளி விருந்தையில் எதிரெதிரே கதிரைகளில் அமர்ந்தபடி, சோமாவதியின் கணவனின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தனர். இன்னதுதான் கருப்பொருள் என்றில்லாமல் எதையெதையோ பற்றியெல்லாம் பேசிக் கொண்டனர்.

‘ஊருக்குப் போகவேணும் போலே இருக்கு சோமா அக்கே’

‘ரகு ஊருக்குப் போறதை மட்டும் நினைச்சுப் பார்க்காதை. நீ போனால் அவர்கள் உன்னைச் சுட்டுக் கொண்டுபோடுவார்கள். பிரச்சனை கொஞ்சம் தணியும் வரை இங்கையே இரு. நான் சொல்லுறதைக் கேள்.’

உறுமலுடன் காரி வந்து நின்றது. சோமாவதியின் கணவன் கதவைத் திறந்து தள்ளாடியபடி வந்தான். சோமாவதி அவனை நோக்கி ஓடினாள்.

‘அங்கையே நிலவடி வேசை. அந்தத் தமிழ்ப் பெடியளுடைய இரவிரவாக என்னடி கதை உனக்கு. இரண்டு பேரும் குடும்பம் நடத்தறியளாயடி... ஊர் சொல்லுதடி’

சோமாவதி அவனின் வாயைப் போத்தப் போனாள். அவனின் கன்னத்தில் ஒங்கி அறைந்து. இடுப்பில் காலால் உதைந்தான்.

ரகு விற்கு இப்பொழுதும் அந்த இரவை நினைக்க நெஞ்சு படபடத்தது. கோபத்தில் உடல் நடுங்கியது. ராஸ்கல்..... பல்லை நிறைந்தான், பேசாமல் அறைக் கதவைச் சாத்திவிட்டு கட்டிலில் வீழ்ந்தான். அப்பொழுதும் நிலவொளி தென்னங் கீற்றில் பட்டுத் தெறித்து ஜன்னலினூடாக உள்ளே வந்தது. சீக்கிரம் கண்களை மூடிக் கொண்டான். எங்கும் ஒரே அமைதி குடி கொண்டிருந்தது. புரண்டு புரண்டு உழட்டியபடி படுக்கையில் படுத்திருந்தான்.

மல்லிகைப்பந்தல்

எமது வெளியீடுகள்

அட்டைப் பட ஒவியங்கள்	...	20 - 00
ஆகுதி	...	25 - 00
(சிறுகதைத் தொகுதி — சோமகாந்தன்)		
என்னில் விழும் நான்		9 - 00
(புதுக் கவிதைத் தொகுதி — வசுதேவன்)		
மல்லிகைக் கவிதைகள்	...	15 - 00
(51 கவிஞர்களின் படைப்பு)		
இரவின் ராகங்கள்	...	20 - 00
(சிறுகதைத் தொகுதி — ப. ஆப்பன்)		

மேலதிக விபரங்களுக்கு:

‘மல்லிகைப் பந்தல்’

234 B, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசு

கடந்த மாதம் கொழும்பில் நடைபெற்ற மகாகவி இக்பால் விழாவில் பன்னிரண்டு முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களது நூல்களுக்குப் பரிசு வழங்கிக் கௌரவிக்கப் பட்டுள்ளது என்ற செய்தியற்றது ஈழத்து இலக்கிய நெஞ்சங்கள் ஆணவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர் என்பதில் வியப்பேதுமில்லை.

மேற்படி விழாவினை ஒழுங்கு செய்து நடத்திய முஸ்லீம் எழுத்தாளர் தேசிய கவுன்சில், சிறுகதை, கவிதை நாவல், அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் இலங்கையில் வாழும் முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களால் அண்மைக் காலங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ள நூல்களில் சிறந்தவை எனத் தெரிவு செய்யப்பட்ட நூல்களை எழுதி பரிசு பெற்றவர்கள் விபரம் வருமாறு:

சிறுகதை

மருதூர்க் கொத்தன்
கலைவாதி கலீல்
புண்ணியாமீன்

கவிதை

அல்அஸுமத்
அன்பு முகையதீன்
மஹும் ஈழமேகம் பாக்கீர்த்தம்பி

நாவல்

அப்துல் ஸமது
நாகூர் கனி
ஜுனைதா ஷொரீப்

அறிவியல்

எம். எச். எம். நாவிர்
முக்தார் ஏ. முகமது
மௌலவி எம். எஸ். எம். முபாரக்

கடந்த காலங்களில் கலாசார அசைச்சின் கீழ் இயங்கிய சாகித்திய மண்டலம் ஆண்டுக்கொருவர் என்ற வகையில் எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசளித்துக் கௌரவித்து வந்தது. எனினும் கடந்த சில ஆண்டுகளாக சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசுகள் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கப்படாதமை குறித்து கவலை கொண்ட யாழ் இலக்கிய வட்டம் தமிழ் எழுத்தாளர்களைக் கௌரவிக்குமுகமாக உருவாக்கிய இலங்கை இலக்கியப் பேரவை, மற்றும் தகவல் போன்ற அமைப்புகள் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசளித்துக் கௌரவித்து வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம். இந்த வகையில் முஸ்லீம் எழுத்தாளர் தேசியக் கவுன்சிலின் இந்த முயற்சியும் பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

— ஆசிரியர்

மாஸ்கோ 'ரஸியா' ஹோட்டலில் தெருக்கூத்து

ஐஸ் மாதம் ஆரம்பமாகும் இந்தியக் கலைவிழாவில் பங்கு கொள்ள இந்தியக் கலைஞர்கள் பலர் மாஸ்கோ நகர் சென்றடைந்து விட்டனர். செஞ்சதுக்கத்தின் அருகே அமைந்திருக்கும் 'ரஸியா' என்னும் ஹோட்டலில் இவர்கள் தங்கியுள்ளனர். ஐரோப்பாவிலேயே இதுதான் பெரிய ஹோட்டல் என்று கருதப்படுகிறது. இப்பொழுது இந்தியாவின் பல்வேறு மொழிகள் இங்கு ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இங்கே தங்கியுள்ள இந்தியக் கலைஞர்கள் ஆரம்பவிழாவிற்காக ஒத்திசைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் தமிழகத்தின் 'தெருக்கூத்து' ஒத்திசை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 15 பேர்களைக் கொண்ட இக்குழுவின் பிரதிநிதியாக திரு. தெய்வ சிகாமணி, மாஸ்கோ வாடெனா நிருபருக்கு அளித்த பேட்டியில் பின்வருமாறு கூறினார்:

"தெருக்கூத்துக் கலை, தலைமுறை தலைமுறையாக, வழி வழி வருகின்ற கலை. தமிழ் மக்களின் இசைப் பாரம்பரியங்களை இதில் காணலாம். மாஸ்கோவில் மகாபாரதத்திலிருந்து சில காட்சிகளை நடித்துக் காட்டுவோம். சோவியத் யூனியனில் பண்டைய கலைப் பாரம்பரியங்கள் அன்புடன் பேணிக் காக்கப்படுகின்றன என்பதைக் காண மகிழ்கிறோம். சோவியத் மக்களின் ஆடல் பாடல் குழுக்களைக் கண்டு கருத்துப் பரிமாறிக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

இன்னொரு பக்கத்தில் கர்நாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பக்ஷ கால குழுவினரின் ஒத்திசை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கர்நாடக மாநிலத்தில் சிறப்புமிக்க இக்குழுவின் இயக்குநரும், பிரபல எழுத்தாளருமான சிவராம் காரந்த் ஒத்திசையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். நாங்கள் ஐந்து நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதில் ஒன்று ராமாயணத்திலிருந்து எடுத்துள்ள நிசுழ்ச்சியாகும். இவைகளை நாட்டிய பாணியில் அமைத்துள்ளோம். சோவியத் நாட்டில் ராமாயணம் நாடகமாக நடிக்கப்படுவதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏங்கள் குவுவினர் சோவியத் நாட்டிற்கு விஜயம் செய்தனர். சோவியத் மக்கள் எங்களுக்கு இதயம் கணிந்த வரவேற்பு அளித்தனர். சோவியத் மக்கள் இந்தியக் கலைவிழாவை மிக ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பதை நாங்கள் காண்கிறோம்.

தொழில் முறைக் கலைஞர்களல்லாத, ஆனால் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும், பண்டிசைகள் மற்றும் விழாக்களில் ஆடல் பாடல்களால் மகிழ்விப்பவர்கள் எங்கள் குழுவினர். சோவியத் மக்கள் அவர்கள் திறமையை நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள். பன்முகமான இந்தியத் தேசியக் கலைகளின் அணிவகுப்பால் சோவியத் மக்களை மகிழச் செய்ய விரும்புகிறோம் என்று கூறுகிறார். இந்தியக் கலைவிழா சிறப்பு பைபவத்தின் தலைமை இயக்குநர் தசரத் பட்டேவின் உதவியாளர், சித்தார் முராரி.

உழைப்பால் உயர்ந்த உத்தமன் ஜீவா

— பகலவன்

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் அறுவதா வது பிறந்த நாள் விழா யாழ் இந்து விடுதியில் 27 - 6 - 87 மாலை 3 மணியளவில் ஆரம்பமானது. இந்த நாள் ஜீவா அவர்களின் மணிவிழா. ஆண்டின் ஆரம்பதினமாகும். தமிழ் மக்கள் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நெருக்கடியான கால கட்டத்திலும் தமிழுக்கும், தமிழிலக்கியத்துக்கும் ஜீவா அவர்கள் செய்து வரும் தொண்டினைக் கருத்திற் கொண்டே மணிவிழாவினைச் சிறப்பாக எடுக்க வேண்டுமென ஜீவா அவர்களின் நட்புக்கும் அன்புக்கு முரியவர்கள் ஓர் மனதாகத் தீர்மானித்திருந்தனர். இந்த வேளையில் வடமராட்சிப் பகுதியில் நிகழ்ந்த சோகச் சம்பவங்கள் காரணமாக விழாவை ஆரம்பிப்பதில் ஒரு தயக்கம் ஏற்பட்டது. இவை எல்லாவற்றையும் ஜீவா அவர்களுக்குத் தமிழ் மக்கள் செலுத்த வேண்டிய கடப்பாடு மீறி நின்றதால் இவ்விழா நடைபெற்றது.

விழாவின் தலைமையை எழுத்தாளர் நந்தி அவர்கள் தாங்கினார்கள். ஜீவா அவர்களின் மணிவிழாக் குழுவின் தலைவராக இருந்து அனைத்தையும் சிறப்புற நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறவரும் நந்தி அவர்கள்தான். நந்தி அவர்களின் தலைமை உரையைத் தொடர்ந்து யாழ் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் சு: வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமது ஆசி உரையை வழங்கும்போது பின்புலமாறு கூறினார்:

“மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, மனித நேயம் படைத்த ஒரு இலக்கிய கர்த்தா. மல்லிகையில் தாம் எழுதுவதை வெகுவாகக் குறைத்துக் கொண்டவர். இவ்வாறு செய்வதற்குக் காரணம் பிற எழுத்தாளர்களுக்குச் சந்தர்ப்பங் கொடுத்து அவர்களை வளர்த்து வருவதுதான். இந்த இயல்பு ஜீவாவிடமுள்ள மிகச் சிறந்த ஒரு பண்பாகும். ஜீவாவின் இன்னொரு விசேட சிறப்பு, ஜீவாவின் உழைப்பு. அந்தச் சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்கள் தமது மேசையில் இருந்து கொண்டே தாம் வெளியீடு செய்யும் சஞ்சிகைகளை நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் கௌரவத்துக்குரியவர்களாகத் தம்மை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜீவா மல்லிகையின் அச்சுக்கோப்பு முதல் தெருத்தெருவாக மல்லிகை இதழ்களைச் சுமந்து சென்று விற்பனை செய்வதுவரை எல்லாவேலைகளையும் தாமே முன்னின்று செய்து வருகிறார். மல்லிகை வாடாத மலர். அதேபோல ஜீவாவும், மல்லிகையும் வாடாத மலராக என்றும் நின்று ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தொடர்ந்து மணம்பரப்ப வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.”

கம்பன் கழகத்தின் சார்பில் புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்கள் ஜீவா அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்துப் பேசுகையில், ‘340 ரூபாவுடன் ஆரம்பிக்கப் பெற்ற சஞ்சிகை மல்லிகை, இன்று முழு இலக்கிய உலகிலும் மணம் பரப்பி

வருகின்றது. இவ்வாறு மல்லிகை மணம்பரப்புவதற்கு மூலதனமாக அமைந்திருப்பது ஜீவா அவர்களின் உழைப்பொன்றுதான். ஜீவா என்றும் உழைப்பில் அசையாத நம்பிக்கை உடையவர். உழைப்பொன்றினையே தமது வாழ்வின் மூச்சாகக் கொண்டவர். ஈழத்து இலக்கியம் தனித்துவமானது என்ற கோட்பாட்டினை நெஞ்சுறுதியுடன் முன்னெடுத்துச் சென்று அதற்காக இயக்கம் நடத்திய தளபதிகளுள்ளே ஜீவா முக்கியமானவர். ஜீவாவின் இலக்கிய சேவையை வாழ்த்துகின்றேன்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

யாழ். மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு. சி. வி. கே. சிவஞானம், எழுத்தாளர்கள் செங்கை ஆழியான், சோமகாந்தன், பேராசிரியர் சண்முகதாஸ், கம்பன் கழக அமைப்பாளர் இ. ஜெயராஜ், ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை உட்படப் பலர் டொமினிக் ஜீவாவின் சேவையினைப் பாராட்டிப் பேசினர். இறுதியில் ஜீவா அவர்களின் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த நன்றி உரை இலக்கிய நெஞ்சங்களை நிறைத்தது. ●

மானாட்சு சுடர் ஜீவா அவர்களுக்கு மாநகரில் நடந்த விழா

— காந்தன்

கடந்த 27 - 6 - 87 ல் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் மணிவிழாவுக்கான கால்கோள் யாழ்ப்பாணத்தில் அளிக்கப் பெற்ற தேநீர் விருந்து வைபவத்துடன் நாட்டப் பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து ஒரு வருடகாலம் ஜீவா அவர்களின் மணிவிழா ஆண்டென்னும் உணர்வு பூர்வமான பிரகடனம் இலக்கிய நண்பர்கள் உள்ளத்தில் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. இந்த உணர்வின் வெளிப்பாடாகக் கொழும்பு கிறிஸ்டன்டன் ஹோட்டலில் 1 - - 87 ல் விருந்துபசாரம் ஒன்று இடம் பெற்றது. கொழும்பு சலை இலக்கிய நண்பர்கள் பலரும் கலந்து கொண்ட இவ்விழாவுக்கு தினகரன் ஆசிரியர் திரு. இ. சிவகுருநாதன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். இவ்விழாவுக்கு, விழா நாயகன் டொமினிக் ஜீவா அவர்களும், யாழ் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களும் வருகை தந்திருந்தார்கள். விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய திரு. இ. சிவகுருநாதன் அவர்கள், ஜீவா அவர்களைக் கௌரவித்துப் பேசுகையில் ‘பாமர மக்களின் பேச்சுக்கமிழை இலக்கிய அந்தஸ்துக்குரியதாகிய, பேச்சுத்தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடி ஜீவா பல்காலமாக தனி மனிதனாக இருந்து தவறாது மல்லிகையை வெளியிட்டு வருபவர். இவ்வாறு ஒழுங்காக ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிடும் ஆற்றல் ஜீவா ஒருவருக்கே உண்டு’ எனக் குறிப்பிட்டார். சிவகுருநாதன் அவர்களுக்கே உரிய இயல்பான நகைச்சுவை அவர் பேச்சுக்கிடையே வெளிப்பட்டுத் தலைமை உரைக்கு மெருகூட்டிச் சபையினரை மகிழ்வித்தது.

தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து துணைவேந்தர் வித்தியானந்தன் அவர்களின் பாராட்டுரை இடம் பெற்றது. யாழ்ப்பாணத்தின் இன்றைய சூழ்நிலையை கொழும்பு வாழும் கலை இலக்கிய

நண்பர்களுக்கு எடுத்துணர்த்தி மேலும் பேசுகையில், 'மாதாமாதம் மல்லிகையை வெளியிடுவதில் ஜீவா பெரும் கஷ்டங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளுகிறார், ஜீவாவின் தனிமனித உழைப்பு வியப்புக்குரியது. அந்த உழைப்புக்கே இன்று இந்தக் கௌரவங்களும், பாராட்டுக் களும் வழங்கப்படுகின்றன' என்றார்.

தொடர்ந்து யோகா பாலச்சந்திரன் அவர்கள் பாராட்டுரை வழங்கினார்.

'பண்பலமும், சல்வி மேம்பாடும், குடும்பச் செல்வாக்கும் பின்னணியாகக் கொண்ட வசதிகளை உடையவர்களுக்குக் கிடைக்கும் புகழ் உண்மையில் மதிக்கப்படக் கூடியவைகளல்ல, இத்தகைய பின்னணியில் பக்கபலங்கள் எவையும் இல்லாது சுயபலத்திற் படிப்படியாக வளர்ந்து, உயர்ந்து நிற்கும் ஜீவா போன்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் புகழே எல்லாவற்றிலும் மேலானது. சத்தியமானதாகும். என்னிடத்தில் வேண்டிய பணம் இருக்குமானால் ஜீவா அவர்களுக்கு இலட்சமாகக் கொடுத்திருப்பேன்'

ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் அவர்களின் வரவேற்புரையுடன் ஆரம்பமான இவ்விழாவில், விழா நாயகன் ஜீவா அவர்களுக்கு 'மானுடச்சுடர்' என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப் பெற்றது. கொழும்பு மணிவிழாக் குழுவினரால் வாழ்த்துப் பொறிக்கப் பெற்ற வெள்ளித் தட்டும் ஜீவாவுக்கு வழங்கப்பெற்றது. விழாவின் ஆரம்பத்தில் விழாத் தலைவர் சிவகுருநாதன் அவர்கள் ஜீவா அவர்களுக்கு மாலை அணிந்து பெருமைப்படுத்தினார்.

திரு. நா. சோமசுந்தரன் அவர்கள் தமது உரையில், தேசமெங்கு மிருந்து பலர் மணி விழாவுக்கு ஆதரவு, தரத் தயாராகியுள்ளனர். ஒரு எழுத்தாளனுக்கு நாடு தழுவிய முறையில் இத்தகைய பாராட்டுக் கிடைப்பது பெருமைக்குரியது. கூடிய சீக்கிரம் யாழ்ப்பாணத்தில் அவரைப் பற்றிய நூல் ஒன்றும் வெளிவரவுள்ளது. அத்துடன் மல்லிகைக்குத் தேவையான சாதனம் ஒன்றும் கையளிக்கப்படவும் உள்ளது என்றார்.

பின்னர் மணிவிழா நாயகன் ஜீவா அவர்கள் தமது உரையின் போது பின் வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

'யாழ்ப்பாணத்தில் போர் மேகங்கள் கவிந்து ஊருக்கே ஆபத்து வரும் என்று மனிதன் அஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் மல்லிகை மாதாமாதம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது, மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக நூல்களும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. காந்தியின் எளிமை என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. அதனால் அத்தகைய வாழ்வொன்றினையே நான் விரும்பிக் கடைப்பிடிக்கின்றேன். எனது வீடு, மல்லிகை அலுவலகம் என்பன 'ஷெல்' அடியால் பாதிக்கப்பட்ட போதும் நான் கலங்காமல் மீண்டும் அவற்றைப் புனருத்தாரணம் செய்து வருகின்றேன். ஒன்றை நான் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நான் இறப்பதாக இருந்தால், மல்லிகைக் காரியாலயத்துக்குள்ளே இறக்க வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

ஜீவா அவர்களின் மனத்திறந்த உணர்ச்சிமயமான உரையைத் தொடர்ந்து, இவ்விழா நடைபெறுவதற்கு முன்னின்று உழைத்தவர்களுள் ஒருவரான மேமன்கவி அவர்களின் நன்றியுரை இடம் பெற்றது.

சோவியத் யூனியனில்

நள்ளிரவிலும் பெண்கள் தனியாக செல்ல முடியும்

— சிவசங்கரி

மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற சர்வதேசப் பெண்கள் மாநாட்டில் உரையாற்றுவதற்காக சோவியத் தலைவர் மிகாயில் கோபசேவ் அரங்கினுள் நுழைந்த போது அலை அலையாக, அணி அணியாக ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகள், செம்மலர்களையும், பலூன்களையும் அசைத்த வாறு நாங்கள் அமைதியாக வாழ விரும்புகிறோம் எனக் குரல் கொடுத்த காட்சி இதயத்தை நெகிழவிப்பதாக இருந்தது என பிரபல எழுத்தாளர் சிவசங்கரி கூறினார்.

மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற சர்வதேசப் பெண்கள் மாநாட்டில் அவர் கலந்து கொண்டார். அந்த மாநாட்டில் 154 நாடுகளில் இருந்து 2800 பிரதிநிதிகள் பங்கேற்றனர். 'உலகைப் பல முறை அழிப்பதற்குத் தேவையான அளவு அணு ஆயுதங்கள் குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், நாங்கள் அமைதியாக வாழ விரும்புகிறோம் என அந்தச் சின்னஞ் சிறுவர்கள் கொடுத்த குரலானது, பூமியில் உயிர் வாழக்கூகரும் நாகரீகத்துக்கும் யுத்த அபாயம் என்பது எத்தனை பெரும் அச்சுறுத்தலாக விளங்குகிறது என்பதை மாநாட்டில் கூடியிருந்தோருக்கு உணர்த்துவதாக இருந்தது என சிவசங்கரி குறிப்பிட்டார்.

உலக நாடுகளின் தலைநகரங்கள் பலவற்றிற்கும் விஜயம் செய்துள்ள சிவசங்கரி, மாஸ்கோ நகரத்தைப் பெரிதும் வியந்து பாராட்டினார். 'மாஸ்கோ நகரம் நன்கு திட்டமிடப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட நகரமாக, தூய்மையான நகரமாக விளங்குகிறது. பசுமை நிறைந்த மரம், செடி, கொடிசனூடன் கூடிய வெளின் சாலையைப் போன்ற

ஒரு அழகிய சாலையை நான் வேறு எங்குமே கண்டதில்லை. சோவியத் நாட்டில் எல்லாமே நன்கு பராமரிக்கப் படுகின்றன. மாஸ்கோ பாதாள ரயில் நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு எழில் மிகு மாளிகை என்றே சொல்லலாம். மாஸ்கோ நகரம் இத்தனை அழகுடன் பராமரிக்கப் படுவதற்கு மக்களின் ஈடுபாடும் முக்கிய காரணமாக இருக்க வேண்டும்' என்று அவர் கூறினார்.

மாஸ்கோவில் தங்கியிருந்த வேளையில், எழுத்தாளர் சிவசங்கரி கோடைக்கால ஓய்வு இல்லம் ஒன்றுக்கும், பல ஓட்டை அரங்குகளுக்கும் விஜயம் செய்தார். பெண்களின் வாழ்க்கையை நேரடியாக அறிந்து கொள்ளும் வகையில் சில குடும்பங்களுக்கு விஜயம் செய்ததோடு குடும்பப் பெண்கள் பலரையும் அவர் சந்தித்துப் பேசினார். சோவியத் நாட்டில் நிலவும் குடும்ப அமைப்பை அவர் உயர்வாகப் பாராட்டினார். பேரக் குழந்தைகளைக் கவனித்துக் கொள்ளும் பாட்டன், பாட்டிகளைப் பார்க்கும்போது எனக்கு இந்தியா நினைவுக்கு வந்தது என்று அவர் கூறினார்.

எழுத்தாளர் சிவசங்கரி மேலும் கூறியதாவது: சோவியத் மக்கள் தங்கள் நாட்டை பெரிதும் நேசி்கிறார்கள். நல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்குமானால், நீங்கள் சோவியத் யூனியனை விட்டு வெளியே போய் வாழ விரும்பு வீர்களா என நான் பலரைக் கேட்டேன், அவர்கள் அனைவரிடம் இருந்தும் ஒரே விதமான பதிலே வந்தது. 'மாட்டோம்' என்பதே அது. கட்டுப்பாடு மிக்க சோவியத் மக்களிடம் இருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன'

மாஸ்கோவில் கடைகள் முன்பு நீண்ட கியூ வரிசையில் மக்கள் காத்து நிற்பதற்கு பண்டங்கள் பற்றாக்குறை காரண மல்ல. மாறாக விநியோகம் செய்யும் கடைகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதே ஆகும்.

குடிப்பழக்கத்திற்கு எதிராக அங்கு நடைபெறும் தீவிரமான போராட்டம் நம் மனதில் ஆழமாகப் பதிகிறது. மது வகைகள்

உபயோகத்தைக் குறைப்பதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதில் கண்சமான வெற்றியும் ஏற்பட்டுள்ளது என்று அவர் கூறினார்.

இந்தியாவில் போதைமருந்து எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் எழுத்தாளர் சிவசங்கரி முன்னணியில் நின்று செயல்பட்டு வருகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவாக அவர் குறிப்பிட்டது வருமாறு: 'நள்ளிரவில் அச்சமின்றி ஒரு பெண் தன்னந்தனியாக வீதியில் நடக்க முடியுமானால், அதனையே நான் ராமராஜ்யம் என அழைப்போன்' என்று காந்திஜி கூறினார். மாஸ்கோவையும், சோவியத் யூனியனையும் பொறுத்தவரையில் இது கண் கூடான உண்மையாக இருக்கின்றது. பிற இடங்களைப் போல அல்லாமல் அங்கு பெண்கள் எந்தவித அபாயத்தையும் எதிர்கொள்வதில்லை. இவ்வாறு பிரபல தமிழ் எழுத்தாழர் சிவசங்கரி தமது சோவியத் பயண அனுபவம் பற்றிக் கூறினார்.

'மல்லிகை'யின் கலைப்பணி

மேலும் பல்லாண்டு காலம்

சிறந்து விளங்க

வாழ்த்துகின்றோம்-

தலைவர் - இயக்குநர் - பணியாளர்கள்

சுன்னாகம் ப.நோ.கூ. சங்கம்

(வரைவுளது)

சுன்னாகம்.

கண்ணூரக் காண ஒரு காவலுர்க் கவிஞர்

— காவல் நகரோன்

அந்தக் காலத்தில் டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் எழுதிய 'இதய ஒலி'யில் 'கண்ணூரக் காண ஒரு கவிஞர்' என்ற தலைப்பில் தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையைப் பற்றிப் படித்த நினைவு எழுகின்றது. நாமும் கண்ணூரக் காண ஒரு கவிஞர் காவலுரில் வசித்தார். கவிமணி காலத்திலேயே 'தோட்டத்தில் மேயுது' பாடப் புத்தகங்களில் வந்ததைப் போல, இவரது எழுத்துக்களும் 'தமிழ் மல'ரில் இடம் பெற்றன. மாணவர்கள் எமக்கு மத்தியிலும் ஒரு கவிஞர் உயிருடன் இருக்கிறாரே என இறும்பூது எய்தினர்.

கவிஞர் ஞா. ம. செல்வராசா ஊர்காவற்றுறை உதய திசையில் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேல் வசித்தவர். உயிருடன் இருந்த மீதிக் காலத்தைக் கொழும்பில் கழித்தார். வெண்பணி முடிய இமாலய சிகரம் போல உயர்ந்து துலங்கும் தலை.

"யாண்டு பல ஆகியும்

தரையில் ஆகுதல் எங்ஙனம்" என்று வினா எழுப்புவோருக்குக் கர்வமுடன் விடை கூறிய புற நானூற்றுப் புலவருக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு இவருக்கு இல்லை. நீதியாக நாட்டை ஆளும் மன்னனும் இல்லை. அவைக்களப் புலவராய் அமர்த்தி ஆதரிக்கக் குறுநில மன்னரும் இல்லை. பழைய தமிழக நிலையில், அரசாங்க ஆதரவை நாடி, 1948ல் 'மரதன் அஞ்சலோட்டக் கவி'

பாடினார். அரசாங்கத்தின் அணுக் கண்ணென்டராயிருந்து கருமங்களைச் செய்தார் சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போவப் பணியாற்றும் காலமா இது? நவாபியூர்க் கவிஞர் மட்டுமா பாடிப் பரிசில் பெருமையினால் கன்னியாயின் வெற்றீர் ஊற்றுக்கள் போல மனம் கொதித்தார்? எமது காவலுர்க் கவிஞரும் தான்! கவிக்களைத் தரம்பிரித்த திருக்கூட்டத்தில் பணிபுரிந்த ஒருவர் புகையிலைத் தரகர் அன்று, கவிதையை உரைத்துப் பார்ப்பவர், பின்னர் நம் கவிஞரிடம் சொன்னாராம்: நீ செல்வராசா என்று பெயர் போட்டால் எப்படி எங்களுக்குத் தெரியும்? இரண்டாம் பரிசை ஒரு கிறிஸ்தவக் கவிஞருக்குக் கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்தோம். உன் பெயர் எம்மை மயக்கிவிட்டது. சைவர் என்று நினைத்து ஒரு கிறிஸ்தவப் பெயருள்ளவரைத் தெரிந்தெடுத்தோம்."

ஊர்காவற்றுறை புனித அந் தோனியார் பாடசாலையிலும் இளவாலையிலும் சங்கைக்குரிய சகோதரர்கள் எனப் பேரன்புடன் அழைக்கப்பட்ட புதனி குசையப்பர் திருக்கூட்டத்துப் பிரமசாரிகள் கல்விப்பணி புரிந்த காலம்! தமிழின் இன்னலும் தேனெப் பிழிந்து ஊட்டிவிட்டனர். செல்வராசா தமது மூதாதையரைப் போலக் கப்பறக்கையில் திறமை பெற்றிருந்தால்

காப்டன் பதவிக்கு உயர்ந்திருப் பார். பாவம் தமிழ்பிமானத்தால் தமிழ்ப் புலவர் ஆனார். 'உத்தியோகம் புருஷஸ்தனம்' என்று கொழும்பில் தினகரன், சுசந்திரன் காரியாலயங்களில் பணிபுரிந்தார். கவிஞருக்குரிய பண்பு கட்டுத்தறியினைச் சுற்றிச் சுற்றி வருவதை வெறுக்கும் ஞானியின் மனோநிலை காலவாரின் சுதந்திரமான காற்றைச் சுவாசத்துக் கொண்டு, கடற்கரையிலும், பனை வடலிகளுடாகவும் உலாவிக் திரிந்து, கவிதை வெறியில் திளைக்கக் கொழும்பில் வாய்ப்பேது? மனைவியார் நோய்வாய்ப்பட்டதாலும், உத்தியோகத்தைத் துறந்து ஊரிலேயே தங்கிவிட்டார். மனைவியைப் பிரிந்த பின் இரு பெண் மகாரை வளர்ப்பதிலே கவனம் செலுத்திக் கொண்டு பாடகனை இயற்றிக் கொண்டு வாழ்நாளைக் கழித்தார். தாயுமானவர் பாணியில் நீண்ட ஆசிரிய விருத்தங்கள் பாடி, அயலூர்களிலுள்ள கோவில்களுக்குப் பதிகங்களை ஆக்கினார். அபிமானிகள் அவற்றை அச்சிட்டனர். சைவ, கிறிஸ்தவ பதிகங்கள் பற்பல நூல் வடிவில் உள்ளன. வசன நடையில் தல வரலாறுகளையும், சில இன மக்கள் வரலாறுகளையும் இயற்றினார். காய்மொழி மூலம் பரவிக் கிடக்கும் வரலாறுகளைத் தேடிச் சேகரித்து எழுதலதில் மிக ஆர்வம் காட்டினார். மறவர் வரலாறு இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும். நவீன பக்கைச்சுழக மரபுகழிப் பயிற்சி பெற்ற வரலாற்று நிபுணர்கள் என்ன நினைத்தாலும் சரி, செவி வழிச் செய்தி பாமர மக்களிடையே பரவியுள்ளவாறே படம் பிடித்துவிட வேண்டும் என்பது அவரது பிடிவாதம். அதனால் வரலாற்று மரபை முதற்குட்புறக்கணித்தார் என்பதில்லை. வரலாறுகளில் ஊக்கம் காட்டும் நவீனர்களையும் அணுகித் தமக்கு

வேண்டியவற்றைக் கிரகித்துக் கொள்வார் இக் கட்டுரையாசிரியர் எழுதிய மாணவர் வரலாற்றுப் பாடபுத்தகங்களைத் தாம் இளமையில் படிக்க முடியவில்லையே என்று அடிக்கடி கூறுவார்.

நாட்டுக் கூத்து ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசத்தில் செழிப்புற்று வளர்ந்த கலை, அதன் துள்ளல், ஒசைமிக்க பாட்டுக்கள் ஆண் பெண் அனைவரது நாவிலும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும், கவிஞர் அதில் நாட்டம் செலுத்தினார். ஞானசவுந்தரிக் கதை முன்னர் 'ட்ருமா' என்ற நாடக வகையிலும் பின் சினிமாவிலும் பிரபலம் பெற்றிருந்ததை நாட்டுக் கூத்து வடிவில் வரைந்தார். புனித அந்தோயார் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம் கொழும்பில் அதனை மேடையேற்றியது. நவீன சூழ்நிலைக்கேற்ப குறுகிய காலத்தில் நாடகத்தை முடிக்கக் கூடிய வகையில் அதனைச் சுருக்கி நவீன உருவம் தந்தார். அகற்று மேடைக் கலையில் வல்லுனரான நாரத்தனை அண்ணாவியார் அருளப்புவை அருந் துணையாகக் கொண்டார், அந்நூற்பகுதிகள் கொழும்பு வாளுலயிலும், அரசாங்கம் அச்சியற்றிய பாடநூலிலும் இடம் பெற்ற பதினொரு நாடகங்களில் சிலவே அச்சேறின. மீதி அண்ணாவியார் கையில் உறங்குகின்றன.

கவிஞர் இறுதி நாட்களில் எழுதிய 'பனையரசன் நாடகம்' 'தால விலாசம்' போல யாழ்ப்பாணத்தின் சற்பகதருவாம் பனையின் சோகக் கதையை உருவகமாக்கி எழுதப்பட்டது அதனைப் பனம் பொருள் அயிவிருத்திச் சபையினரிடம் அச்சியற்றுப் பொருட்டுக் கையளித்திருந்தார். அவரது ஆசை நிறைவேற்றவில்லை. அதனை அச்சுவாகனம் ஏற்றுவது கவிஞருக்கு நாம் அமைக்கக்கூடிய நீரந்தர நினைவுச் சின்னமாகும்.

கண்ணைத் திறவுங்கள்

— மு. சடாட்சரம்

அன்றொருநாள் இந்த அகிலத்தின் மூலையிலே உண்மை இளைஞன் உணர்ச்சிவசப் பட்டசெயல் எண்ணும்போ தெல்லாம் இதயம் மலர்கிறது!

கன்னங் கரேலென்று காய்த்துக் கிடந்தஉடல் கால்கை இரண்டும் கடைந்தகிறு தூணாகி தோள்கள் சிறுமலையாய்த் தோன்ற நிமிர்ந்தநடை!

ஆண்மை தனியே அடங்காமல் பீறிடவும் வீணைப் பொழுதை விரயம் புரியாமல் ஆளத் துணையின்றி அல்லல்கள் நூறுபட்டான்!

காலைப் பொழுது கடந்து பகல்விரிய வேலை புரிய விரைந்தான் தனியாக காட்டெருமை ஒன்றையவன் கையீட்டி யால்கொன்று வாட்டினான் தீயில் வயிரரச் சாப்பிட்டான்!

தன்னந் தனியாய்த் தவிக்கின்ற ஆண்மைக்கே மென்மையாய் ஒன்று மிகவும் அவசியமாய்ப் பட்டதனால் புல்வில் படுத்தான் கவலையுடன்!

கிட்டுக் குருவி சிறகசைக்க ஆண்ஒன்று பெட்டைத் தலையைப் பிரியமாய்க் கோதுவதும், உச்சக் குரலில் உணர்வலையைப் பாட்டாக்கி மற்றக்கிளை தாவி மகிழ்ச்சியுறப் பாடுவதும் சற்றுப் பொழுதுக்குள் சந்தோசம் மீதேற ஒன்றில் ஒன்றேறி உராகிக் களிப்பதுவும் கண்டான்! கசிந்தான்! கருத்தில் புதியதோர் எண்ணம் முளைக்க எழுந்து நடைபயின்றான்!

அன்றொருநாள் இந்த அகிலத்தின் மூலையிலே உண்மை இளைஞன் உணர்ச்சிவசப் பட்டசெயல் எண்ணும்போ தெல்லாம் இதயம் மலர்கிறது!

கால்போன போக்கில் நடந்தான் சிறுதூரம்
பாலை முதிரை படர்ந்தடர்ந்த காட்டுக்குள்
மென்மை கனிவு மிகுந்த பிணையொன்று
கண்ணகல நோக்குவதும் காதுகளை ஆட்டுவதும்,
சற்றுப் பெருத்துச் சடைத்த கலையொன்று
பின்னால்தான் அதைத் தொடர்ந்து பேருவகை கொள்ளுவதும்
கொஞ்சிக்கொஞ்சி சியதைஆண் கூடமுயலுவதும்
அஞ்சியந்தப் பெண்மானங் காசையுறத் தீண்டுவதும்
கண்டவுடன் வில்லில் கரம்போகச் சீச்சீச்சி
கொள்ளை அழகிதுதான்! கூட்டும் என்றோழித்து
நின்றான் மனதை நெருடத் தன்மறந்தே
ஒன்றில்ஒன் நேறி உராகிக் கனிப்பதுவும்
கண்டான்! கசிந்தான்! கருத்தில் புதியதோர்
எண்ணம் முளைக்க எழுந்து நடைபயின்றான்!

அன்றொருநாள் இந்த அகிலத்தின் மூலையிலே
உண்மை இளைஞன் உணர்ச்சிவசப் பட்டசெயல்
என்னும்போ தெல்லாம் இதயம் மலர்கிறது!

மாலைச்செவ் வானம் மயக்க அவன்தனியே
தோளில்ஓர் வில்லும் துணைக்கிரண்டு அம்புகளும்
கொண்டு நடந்தான்! குளிர்நிழலைத் தேடியவன்!
சிந்தைமுன் செல்லச் சிரித்தான் தனியாக
எண்ணம் அலை இரப்பின்றி முன்சென்றான்!

ஆற்றங் கரையோரம் அங்கிருந்த கல்லின்மேல்
குந்தி இருந்தஅவன் கொட்டாவி ஒன்றுவிட்டான்!
தோளில் கிடந்தவில்லைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு
பாமேஇப் பூமிநான் பாவியென மூச்சுவிட்டான்
மல்லாந்து கல்லில் மலையாய்ந்தாற் போற்கிடந்து
பல்லாலோர் புல்லைப் பலதண்டாய்ப் பிய்த்தெறிந்தான்,
நேற்றமொட் டாகி நிமிர்ந்தின்றே பூத்தமலர்
காற்றுக் கெழுந்தாடிக் காட்சி கொடுப்பதுபோல்
வல்லலர் சிற்பி வடித்த சிலையொன்று
மெல்ல வருவதுபோல் மேலாடை ஏதுமின்றி
மெல்லிளையாள் வந்து மெதுவாய் அசைந்துதண்ணீர்

அள்ளிப் பருகும் அகப்பறிந்து பின்திரும்பி
நோக்கினான் ஆசையுடன் நொய்யாமல் அப்பெண்ணும்
தாக்கினான் நெஞ்சைத் தழுக்கான நீள்விழியால்!

நெஞ்சு நெகிழ்ந்தான்! நினைவு தனைழிந்தான்!
வஞ்சியைப் பார்த்துநின்றே வாய்க்குள் முணுமுணுத்தான்
புன்னகை ஒன்றைப் புதிதாய் உதிர்த்தவளோ
மென்கையால் மார்பை மிகமுடி முன்சென்றான்!

வில்லோடு அம்புகளும் வேண்டுமெனத் தோள்போட்டான்
மெல்லஅவள் பின்னே மிடுக்காய் நடந்துசென்றான்!

பற்றைக்குள் ஓடிப் பயத்தால் அவள்ஒழிக்க
கொத்துகளை ஆய்ந்தந்தக் கோதையின் மானத்தைப்
பொத்தஅவன் ஈந்தான் புதுமலர்கள் ஆய்ந்துடனே
கூந்தலில் வைத்தான். குளிர்விழி யாலலளும்
சாந்தம் புரியச் சடாரென் றவன்கரத்தைப்
பற்றி இழுத்துப் பனியவிழும் பூச்சொரிந்தான்!
சற்றி அவள்இடையின் சூட்சுமத்தில் மெய்மறந்தான்!

என்றுமே காணா இனிமையைக் கண்டவுடன்
கன்றைத் தொடரும் கறவையெனப் பின்சென்றான்,
பாழாய்த் தெரிந்ததிலும் பாகாய் இனித்திடவும்
வாழ முனைந்தான் வலுவான கையிரண்டால்!
மென்மை கொடுத்த மிதப்பில் அவளோடே
சென்றான் சிறுதூரம்! செம்பவளம் கோர்த்ததுபோல்
காய்த்துத் திராட்சை கனிந்து பொலிந்துள்ள
காட்சியைக் கண்டான், கரத்தால் அதைச்சுட்டிக்
காட்டினான் மங்கை, கடிதினிலே பிய்த்தெடுத்தான்!

வேண்டாம் எனும்வரையும் வெண்டிவேண்டி மோந்துமோந்து
வாயார உண்டு வடிவாய்ச் சுவைத்தார்கள்
ஓயா மகிழ்ச்சியிலே உள்ளம் திளைத்தார்கள்!

செங்கதிரும் பார்த்துச் சிரித்து மறைந்திடவே
மங்களம் அன்று மலர்ந்ததிப் பூமியிலே
பற்றை களுக்குள்ளே பற்றை வளர்த்தார்கள்
சற்றும் வளரச் சுயத்தை இழந்தார்கள்
கற்காக வித்தையொன்றைக் கற்று மகிழ்ந்துமலர்,
ஒற்றியொற்றி நெஞ்சில் உயிர்ப்பை விளைத்தார்கள்
அந்த இருவர் அயரா துழைத்ததனால்
இந்த உலகம் இயங்கத் தொடங்கிற்றே!

ஒன்றிலொன் நேறி உராசத் தொடங்கியதால்
இன்னொன்றும் மண்ணில் இறங்கத் தொடங்கிற்றே!
ஒன்று பலவாகி ஒன்பதொன்ப தாய்ப்பெருகி
இன்றுபல கோடிகளாய் இங்கே எழுந்துள்ளோம்
காணி நிலமிருந்தும் கையில் திறமிருந்தும்
யோனிகள் இல்லையெனில் ஆணிகளால் என்னபயன்?
அன்றோர் இளைஞனும் ஆசையுள் நங்கையும்
என்றும் லொத இனிமையைக் கண்டதனால்
இன்றுபெரும் மானிடமாய் எங்கும் மலர்ந்துள்ளோம்
உண்மையில் இந்த உறவைத் தருவதுதான்
பெண்ணால் உலகெய்தும் பேறு!

பெண்மையைக் காத்துயர்ந்த பேறுகளை அள்ளுதற்கு
பெண்ணடிமை தீரப் பெருத்த மழைபொழிய
இன்னுமின்னும் நாங்கள் இருளில் தவிக்காமல்
சண்ணைத் திறத்தல் கடன்!

சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

- தரமான சர்வதேச இலக்கிய நூல்கள்,
  - நவீன விஞ்ஞானப் புத்தகங்கள்,
  - சிறுவர்களுக்கான வண்ண வண்ணச் சித்திரப் புத்தகங்கள்,
  - உயர் கல்விக்கான பாட நூல்கள்,
  - சோஷலிஸ தத்துவப் புத்தகங்கள்,
- அனைத்தும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

★

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள், சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட்
புத்தகசாலை

15/1, பலாவி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்;

124, குமாரன் ரத்தினம் வீதி, கொழும்பு-2.

36111

அமரர் கே. ஸி. தங்கராசா

— தெனியான்

தமிழ் மக்களின் நலனுக்காய் அயராது சிந்தித்துச் செயலாற்றி வந்த திரு. கே. ஸி. தங்கராசா என்ற ஒளிவிளக்கு அணைந்துவிட்டது. இலங்கைத் தமிழ்த் தினசரிகள் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்தபோதும் அவை தமிழ் மக்களின் ஆத்மாவைப் பிரதிபலிக்காத காரணத்தினால் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட வேண்டுமென்னும் கருத்தினை மனதில் கொண்டு 1959ம் ஆண்டு 'ஈழநாடு' வாரமலரை ஆரம்பித்து வைத்த பெரியார். இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னர் அது தினசரியாக வளர்ந்து, இலங்கைத் தீபின் ஒரு மாகாணத்திலிருந்து தினசரி ஒன்றினை வெற்றிகரமாக வெளியிட முடியும் என்பதனைச் செயலில் நிலைநாட்டிய கர்மவீரர் அவர்.

தினசரிகள் என்பன மக்கள் குரலாக ஒலிக்கும் இயல்பினை உடையவையாக அமைய வேண்டுமென்னும் மரபினை யாழ்ப்பாணத் திலே தோற்றுவிப்பதற்கு ஆரம்பகால 'ஈழநாடு' மூலம் வழிசமைத் தவரும் இவரே. பத்திரிகைத் துறையில் புதிய சாதனையை நிலைநாடுவதற்கு 'ரைம்ஸ் ஒவ் சிலோன்' நிறுவன இயக்குநராகவும் பணிபுரிந்து புகழ் பெற்ற அநுபவங்கள் இவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தன. தேசிய நோக்குடன் அக்காலத்தில் 'லங்கா தீப' என்ற சிங்கள தினசரி ஒன்று வெளிவருவதற்குக் காரணமாக அமைந்தவை இவர் எடுத்த முயற்சிகள் தான். தமிழிலும் ஒரு தினசரியை வெளியிட வேண்டுமென்ற இவரின் முயற்சிகள் அக்காலத்தில் கைகூடாமல் போகவே, அதன் வெளிப்பாடாகப் பின்னர் 'ஈழநாடு' மலர்ந்தது.

சிறிய சஞ்சிகைகளையும் ஆதரித்து வளர்த்து வரும் இயல்பினை உடையவராகவும் இப் பெரியார் விளங்கினார். வாழைச்சேனைக்

காகிதக் கூட்டுத்தாபனத் தலைவர் பதவியை வகித்த காலத்தில் சிறு சஞ்சிகைகள் காகிதத் தட்டுப்பாட்டினால் கஷ்டப்பட்ட சமயங்களில் அவற்றுக்குக் கரங்கொடுத்து உதவினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணார்பண்ணையில் 1907ம் ஆண்டு பிறந்த கே. வி. ரி. அவர்கள் பள்ளிப் படிப்பினை முடித்துக் கொண்டு அரசாங்க எழுதுவினைஞராகவே தமது வாழ்க்கை ஆரம்பித்தார். காந்தியக் கொள்கைகளில் பற்றுதலும், நம்பிக்கையுமுடைய இவர், கொழும்புத்துறை யோகர் கவாமிகளின் நல்வாக்கைச் சிரமேற் கொண்டு ஒழுக்குின்றவராகத் திகழ்ந்தார்.

தமிழுக்கும் சைவத்தக்கும் அரும் சேவைகள் செய்து வாழ்ந்து வந்த இவர், தமிழ் அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்களை ஆதரிப்பதிலும் முன்னிற்கும் மனப்பாங்கினால் கொண்டிருந்தார். இந்த மனப்பாங்கின் காரணமாகவே புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் கடைசிக் காலத்தில் அவரை ஆதரித்துப் பேணிவந்தார்.

கே. வி. ரி. அவர்கள் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராக விளங்கியதனால், அந்தச் சேவையுள்ளம் இவ்வற பந்தத்தில் கட்டுப் படாது பிரமசாரிய வாழ்வினைக் கைக்கொண்டு ஒழுகியது கே. வி. ரி. அவர்கள் தமது எண்பதாவது வயதில் இந்த மண்ணிலிருந்து மறைந்த போதும், இந்த மறைவு தமிழ் மக்களுக்கு ஈடுசெய்ய இயலாத இழப்பேயாகும்.

கடிதம்

யாழ்ப்பாணம் இருக்கிறதா? நீங்கனெல்லாம் உயிரோடு இருக்கிறீர்களா? என்பது போன்ற கேள்விகளோடு இருந்த நான் சற்றும் எதிர்பார்க்காமல் தபாலில் மல்விகையைச் சந்தித்தபோது ஆச்சரியமடைந்தேன். 'அவனவன் உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு அலுகிறான். இந்த மனிதன் என்னதான் நினைத்துக் கொண்டு நடக்கிறாரோ' என்றுதான் நினைத்தேன்.

தங்கள் மணி விழாவிற்கு நான் நேரில் பங்குபற்றும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்து விடாமல் காலம் ஒரு கை பார்த்துவிட்டது. காலத்தின் நெருக்கடி கருதி உங்கள் மணிவிழா சிறப்பாக நடந்ததோ இல்லையோ, ஆனால் உங்கள் பெயர் தேசமெங்கும் முறை யாகத் தெரியவந்திருக்கிறது. தேசியப் பத்திரிகைகளைப் படித்து விட்டும், வாடுவெலியைக் கேட்டுவிட்டும் இலக்கியத்தோடு கொஞ்சமும் சம்பந்தமில்லாத பலர் தங்களைப் பற்றி பேசியதைக் கண்டேன். அந்தவகையில் விழாவிற்கு ஏற்பாடு செய்தவர்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். இங்கு எனது இதய பூர்வமான வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்!

மட்டக்களப்பில் கத்தியில் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் கத்திகூட காலக்கிரமத்தில் நடந்து பழகிப் பழகி ஒரு பாலமாகி விட்டது. மக்கள் சிவீக்கிரர்கள் — சாப்பிட்டுக் கொண்டும் அவ்வப்போது மிக இலகுவில் செத்துக் கொண்டும்.

தற்செயலாக நான் இன்னும் சாகவில்லை!

மட்டக்களப்பு.

— வாகுதேவன்

நாங்கள் மனிதர்கள்

— தமிழ்ப்பிரியா

அவன் பதறிப்போய் கண் விழித்தான். விழிகளின் படபடப்பு போடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு மனமும் பதறியது. ஓசை வந்த திசையை நோக்கி மிக நிதானமாகக் கவனித்தான். பயந்து நடுநடுங்கத் தேவையில்லாத வெறும் சத்தம்தான். ஒரு ஆணும், பெண்ணுமாக மாறிமாறி உச்சக்ருதியில் வார்த்தைகளைக் கொட்டுகின்ற வெறும் சத்தம்தான், சந்தேகமே இல்லை.

நெஞ்சின் படபடப்பு எழுந்த அதே வேகத்தில் தணிவது வெளிப்படையாகவே தெரிந்தது. சற்று முன் அதிர்ந்து சிதறிய இதயத்தை கரங்களால் மிக மென்மையாக வருடினான். இப்படியொரு பதட்டமும், பயமும் ஒவ்வொரு இதயத்திற்கும் சொந்தமாகிவிடும் என யார் எதிர்பார்த்தார்கள்? இந்த நிலைப்பாட்டை எண்ணியதும் சோக உணர்வில் மனம் தோய்ந்து கொண்டது.

அப்படியொரு பதட்டம் ஏற்பட்டாலும் கூட அவனால் எழுந்து ஓட முடியாது. இப்படியே இந்தக்கட்டிலில் 'கடவுளே! கடவுளே!' என்று ஓசை சிந்தாமல் கத்திக் கொண்டு; இந்த அவல நிலையை நினைக்க இதயத்தின் ஆழத்தில் ஆவேசமாய் ஆத்மீக துளிர்ந்தது. டாக்டர்

சொன்ன வார்த்தைகள் நினைவை மீட்டியதும் அவன் சட்டென்று தன்னை நிதானத்தில் நிறுத்திக் கொண்டான்.

வெளியில் இன்னமும் உச்சக்ருதியில் அந்தச் சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவன் நிமிர்ந்து கட்டிலில் அமர்ந்தபடியின்னலினூடாக பார்வையை வெளியே பதித்துக்கொண்டான். அடுத்த வீட்டு வேலுப்பிள்ளை மாஸ்ரரும், மனைவியும் அந்த ஒழுங்கையின் முகப்பில் வந்து நின்று ஒருவர் மாறி ஒருவராக ஏகிக் கொண்டு நின்றார்கள். எதிர்த்தரப்பில் இருந்து பதில் குரல் வருகிறதா என அவன் ஆர்வத்தோடு கவனித்தான். ஊஹும்!

அவனுக்குத் தெரியும், அந்த மனிதர் அமைதியானார், மதிக்கத்தக்க நல்ல பண்புள்ளவர். இவர்கள் இருவரும் என்ன கத்தினாலும் அவர் மௌனமாகத்தான் இருப்பார். இந்தப் படித்தவர் களுடன் கதைப்பதில் பிரயோசனமில்லை என்பது மாதிரி.....!

சுமார் பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல் அவர்கள் வார்த்தைகளைக் கொட்டி ஓய்ந்து போகும் நேரத்தில் அந்த மனிதர் — சிவசம்பு முதலானி அவர்களை நோக்கி வந்தார்.

*மன்னித்துக் கொள்ளுங்கோ மாஸ்ரர். விறகு ஏற்றிக்கொண்டு வந்த வண்டிகளாகான் தெரியாத தனமாய் வண்டிகளை உள்ளுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டான் இந்த ஒழுங்கையிலே இந்த முடக்கிலே மட்டும் வண்டியில் வராது என்று அவனுக்குத் தெரியாது பிரிந்திருக்கிற வேலியை பொழுதுபட முந்தி நான் அடைத்து விடுகிறேன்'

அவர் தாழ்வான குரலில் மெதுவாகச் சொன்னார். ஆனால் அதை ஏற்கிற நிலையில் வேலுப் பிள்ளை மாஸ்ரர் இல்லை.

'எனக்குத் தெரியும். நீர் வேணுபெண்டுதான், பணத் தடிப்பிலே இதைச் செய்வித்திருக்கிறீர். வீடு மட்டும் வண்டியில் போகாது என்று முன்னுக்கே வண்டியில் காரனுக்கு சொல்லுறதுக்கு என்ன? என்றை வேலி என்ன மாதிரி பிரிந்திருக்கு தென்று பாரும். கொஞ்சம் பொறும் 'பொடியயளிட்டை' சொல்லி உமக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்கிறேன்'

அவர் சந்தோஷமாகத் தலையை அசைத்தபடி மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டு தன் வீட்டை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தார். அந்தத் தலையசைப்பும், சிரிப்பும் வேலுப்பிள்ளை மாஸ்ரருக்கு மேலும் ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தியது.

'இப்பவே நான் பொடியயளிட்டைப் போறேன்' என்றபடி வேகமாக நடந்தார்.

இதையெல்லாம் யன்னலினூடே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அவன். இன்று ஒரு சின்ன விடயத்திற்குக்கூட 'பொடியயள்' என்று பறக்கின்ற பெரிய மனிதர்களை நினைத்தும் சிரிப்பு வந்தது. அவனுக்கு ஒருவேளை நீதி, நியாயம் எதுவுமே இல்லாமல்

'பொடியயள்' தான் சொல்வதைத் தான் கேட்பார்கள் என்று வேலுப்பிள்ளை மாஸ்ரர் நினைத்து விட்டாரோ? ஆனாலும், பிரச்சனைக்குரியவரே தீர்வை நாடிப் போவது அவனுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

ஏனோ அவனும் ஒருவித ஆர்வத்தோடு பொடியயளின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், பல மணி நேரம் வெறுமையாகவே நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. 'பொடியயள்' வரவே இல்லை.

மாலை நன்றாக மங்கிப் போகின்ற வேளையில் திடீரென ஒழுங்கை முகப்பில் ஒரு கலகலப்பு எழுந்தது. ஓய்ந்து போன ஆர்வம் மீண்டும் தளிர்விட, அவன் அவசரமாக எழுந்து யன்னலினூடே பார்த்தான்.

நான்கு இளைஞர்கள் வந்திருந்தார்கள். இவர்களா நீதிபதிகள்? இந்தச் சின்னவர்களா நீதி வழங்கப் போகிறார்கள்? அவன் ஆச்சரியத்துடன் அவர்களைப் பார்த்தான். இவர்களுக்கு எத்தனை வயது இருக்கும்? ஆகக் கூடினால் இருப்பது இருக்குமா?

பொடியயள் வந்தது தெரிந்ததும் பலர் வேடிக்கை பார்க்கக் கூடிவிட்டார்கள். எல்லோர் முகத்திலும் சிரிப்புத் தெரிந்தது. அவனுக்கு முகத்தில் மட்டுமல்ல மனத்திலும் சிரிப்பு ஏற்பட்டது. ஒரு பிரச்சனைக்கு அதுவும் நீண்ட காலப் பிரச்சனைக்கு, லோயர், கோடு ஆ..... இது... ஒன்றுமே இல்லாமல் தீர்வு கிடைக்கப் போகிறது.

பொடியயள் அந்தப் பாதையைச் சற்று நேரம் பொறுமையாகப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். ஒருவரையொருவர் பார்த்து சின்னச் சிரிப்புச் சிரித்

தார்கள். 'ஆ! சொல்லுங்கோ மாஸ்ரர். உங்களின்ரை பிரச்சனை என்ன?' அவர்களில் ஒருவன்— அவன்தான் பொறுப்பாளனாக இருக்க வேண்டும். பாதையைப் பார்த்த பின்பு மீண்டும் பிரச்சனையைப் புதிதாகக் கேட்டான்.

'தம்பியவை, பாட்டன் பூட்டன் காலத்திலே இருந்து இந்த ஒழுங்கை இப்படித்தானிருக்குது. இந்த ஒழுங்கையிலே வண்டியில் போக மாட்டுது. சிவசம்பு முதலாளி வேணுமெண்டுதான் இதை செய்திருக்கிறார். பாருங்கோ கிடுகு வேலி என்லமாதிரி பிரிஞ்சு போய் இருக்குதெண்டு'

'ஓம்... ஓம் கன தூரத்துக்கு நல்லாப் பிரிஞ்சு போயிருக்குது' அந்தப் பொறுப்பாள அவரின் சொற்களை ஏற்பது மாதிரி தலையசைத்தான்.

கேட்டுக் கொண்டிருந்த அவனுக்கு 'என்ன?' என்பது போல் ஒருவித அலுப்பு ஏற்பட்டது. 'நியாயம்' என்ற சொல்லின்மீது சந்தேகம் எழப் பார்த்தது அவன் திரும்பிப் பார்த்தான். அவனின் யன்னலுக்குச் சற்றுத் தள்ளினால் போல் சிவசம்பு முதலாளி நின்று கொண்டிருந்தார்.

நான்கு இளைஞர்களும் சிவசம்பு முதலாளியிடம் வந்தார்கள். சின்னகித பூர்வமான சின்னச் சிரிப்போடு, 'என்ன சார் இதைல்லாம்' என்றான் பொறுப்பாளன்.

ஆவர் மிக ஆறுதலாக, மெதுவான குரலில் சொன்னார். 'தம்பியவை, நான் இந்த ஊருக்கு கலியாணம் செய்தவலையில் தான் வந்தேன். இது என்னுடைய சீதனக்காணியும், பாதையும். இந்தப் பாதையை ஒரு நேரான பாதையாக வேணுமென்று காணிக் குக் காணி அல்லது விலைக்கு என்னாலும் தரும்

படி மாஸ்ரரிடம் எத்தனையோ முறை கேட்டாயிற்று. அவர் மனதில் என்ன நினைப்பு இருக்கின்றதோ நானறியேன். அவர் இந்தப் பாதையை நேராக்கக் கடைசி வரை சம்மதிக்கேல்லை. நானும் விட்டிட்டன். இன்று காலமை விறகு கொண்டு வந்த ஸண்டில் காரன் முகப்பு ஒழுங்கை பெரிசாய் இருந்ததாலை வண்டியில் உள்ளுக்கு விட்டான். பிழை எங்களுடையது. வேலியை அடைத்துத்தாறன் என்று மாஸ்ரரிடம் சொன்னான் அவர் சேட்காமல் உக்களிட்டை வந்திருக்கிறார். இது நியாயம், தீர்ப்பு என்று சொல்லுறதுக்கு எதுவுமில்லை என நினைக்கிறேன். பிரிந்த வேலியை நான் அடைத்து விடுவன் தம்பியவை ...!'

இளைஞர்கள் சிறிது நேரம் மெளனமாக நின்றார்கள். மாஸ்ரரின் நினைப்பு எப்படியெனச் சிந்தித்துப் பார்க்கிறார்களோ?

'ஏன் சார் இந்தப் பாதைப் பிரச்சனையை பூப்போதாவது தீர்க்க வேணும் என்று உங்களுக்கு விருப்பமிக்கையா?'

அவர் சிரத்தையின்றிச் சிரித்தார். 'இந்தப் பிரச்சனையை வலோக்காரமாகத்தான் தீர்க்க வேணுமே தவிர மாஸ்ரர் வழிக்கு வரமாட்டார் தம்பியவை. அதை நான் விரும்பேல்லை'

'இல்லை சார். உங்களோடே கதைத்த இந்த நிமிடத்தில்தான் நான் நினைக்கிறேன், இந்தப் பிரச்சனையை நிச்சயமாய் தீர்த்து வைக்க வேணும் என்று. மாஸ்ரர் என்னவோ என்னவோ எல்லாம் சொன்னார். வந்து பார்த்த பிறகுதான் தெரியுது மாஸ்ரருக்கு இது ஒரு 'மானப் பிரச்சனை' என்று. நீங்களும் வாங்கோ சார். மாஸ்ரருடன் கதைத்துப்பாப்பம்'

இவர்கள் கதைத் த ஒவ்வொரு சொற்களும் அவனுக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது. சற்று முன் 'நியாயம்' என்ற சொல்லின் மீது ஏற்பட்ட சந்தேகம் பொலபொலவென உதிர்ந்து வீழ்ந்தது. மனதிற்குள் ஒரு சுவாரசியமான எதிர்பார்ப்பு ஏற்பட்டது.

அவர்கள் எல்லோரும் நின்ற இடத்திற்கு வந்தார்கள். அந்த தலைமைத்துவ இளைஞன் மாஸ்ரருடன் கதைத்தான்.

'மாஸ்ரர், இந்தப் பாதை இப்படி வளைவாய் இருக்கிறது உங்களின் காணிக்கும் வடிவில்லை. அவர்களுக்கும் போக்கு வரத்துக்குப் பெரிய இடைஞ்சலாக இருக்குது. அதனால் இந்த வளைவை நேராக்கிக் கொடுங்கோ. இதுக்குரிய காணிக்கு அவர் பணம் தருவார்'

'தம்பி... குறை நினைக்காதையுங்கோ. இது எங்களின்றை பரம்பரைக் காணி. நான் இதிலே ஒரு அங்குலம் கூட விற்க மாட்டன்'

'அப்படியே? அப்ப... விற்க வேண்டாம் மாஸ்ரர், காணிக்குக் காணி தள்ளிக் குடுங்கோவன்...'

'சீச் சீ... தம்பி உங்களுக்குத் தெரியாது. இது பரம்பரை பரம்பரையாய் உள்ள முதியக் காணி. இதிலே எந்த விதமான மாற்றமும் செய்ய நாள் ஒரு நாளும் சம்மதிக்க மாட்டன் தம்பியவவ!''

'ஆ! அப்படியா மாஸ்டர். குட். உங்களின்றை 'மண்' பற்றை நான் மிகவும் மதிக்கின்றேன். உங்கள் நிலத்திலே ஒரு அங்குலம்கூட விட்டுக் கொடுக்க மறுக்கின்ற உங்களின்றை பிடிவாதத்தை நாள் மிகவும் பாராட்டினேன். இன்றைக்கு நாங்கள் இழந்த

'மண்ணை' மீட்பதற்காகத்தான் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைய போராட்ட காலத்திலே உங்களைப் போன்ற மண்ணுள்ள மனிதர்கள்தான் எங்களுக்குத் தேவை!'

அவன் சட்டென்று பேசுவதை நிறுத்தி எல்லோரையும் பார்த்தான். இடது கரத்தை மெல்ல உயர்த்தி அழகாக அதை அசைத்தவண்ணம் — தான் ஒரு சிறந்த பேச்சாளன் என்பதை நிரூபிப்பது மாதிரி பொறுப்பாளன் சொன்னதைக் கேட்டதும் எல்லோர் முகத்திலும் புர்ய முடியாத ஒரு அதர்ச்சி தெரிந்தது.

யன்னலோரத்தில் அமர்ந்திருந்த அவனுக்கு நெஞ்சிற்குள் ஒரு தகைப்பு ஏற்பட்டது. இவன் என்ன பேசுகின்றான். இவன்கை அரசாங்கம் மாதிரி நிமிஷத்திற்கு ஒரு பேச்சாக சற்று முன் பிரச்சனையைத் தீர்ப்போம் என்கிறான். இப்போ மாஸ்ரரை மதிக்கிறேன். பாராட்டுகிறேன் என்கிறான். இவன்களும், இவன்களின்றை நீதிபதிதனமும் அவனுக்குக் கோபத்தோடிணைந்த ஆதங்கமேற்பட்டது. அவன் வேலுப்பிள்ளை மாஸ்ரரைப் பார்த்தான். தன் சொற்களை பொடியன் கேட்டுவிட்டார்கள் என்ற வெற்றிச் சிரிப்போடு நிமிர்ந்து நின்றார். அவன் அவசரமாகச் சிவசம்பு முதலாளியைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவர் பழைய தனித்தவத்தடனையே நின்றார் அவனுக்கு மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். எந்த முடிவும் அவரை எந்த மாற்றத்திற்கும் உள்ளாக் மாட்டாது.

சின்ன இடைவெளியின் பின் மீண்டும் அந்த இளைஞன் பேச ஆரம்பித்தான்.

'... அதனால் இவ்வளவு 'மண்' பற்றுள்ள மாஸ்ரரை

நாங்கள் எங்கள் எல்லைப் பிரதேசத்திலே கொண்டுபோய் விடப் போறோம், மண்ணுக்காகப் போராட'

இந்த இளைஞன் பிரச்சனையை எங்கே கொண்டு போகிறான்? என்று புரிந்த மாதிரி கூடி நின்றவர்கள் வியப்போடு விழித்தார்கள். மாஸ்ரரின் முகத்தில் கலவர அலை எறிந்தது.

அவன் இளைஞர்கள் மீது அவசரப்பட்டு ஆத்திரப்படும் தன் மனதை மெல்ல அரட்டினான். இவன் அந்தப் புத்திசாலியாக இருப்பான் என்று தெரிந்தது. பிரச்சனையை லாவகமாக கையாளத் தெரிந்த கெட்டிக்காரனாய், எல்லோர் முழுமும் ஒரு எதிர்பார்ப்பில் காத்திருந்தது.

அவன் கூடி நின்ற எல்லோரையும் பார்த்துச் சொன்னான்.

'நீங்கள் எல்லாரும் இந்தப் பாதையை நன்றாகப் பாருங்கோ. முகப்பில் ஆறு முழம் இருக்குது. கடைசியில் நாலரை முழம் இருக்குது. நடுவில் கொஞ்ச இடத்துக்கு மட்டும்தான் மூன்று முழம் இருக்குது. இந்த மாஸ்ரர் இந்தப் பாதையை நேராக்க எந்த ரிதத்திலையும் சம்மதிக்கிறார் இல்லை. பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிற நீங்கள்தான் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேணும். இந்தப் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்க்கலாம்?'

அமைதியை அழித்துக் கொண்டு கூடி நின்றவர்கள் மத்தியில் முணுமுணுப்பு எழுந்தது. ஆனால் யாரும் வெளிப்படையாகப் பதில் சொல்ல முன்வரவில்லை. இதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பது மாதிரி...! நிமிஷங்கள் வெறுமையாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

'பணம் கொடுத்தோ அல்லது காணிக்குக் காணி பரிமா

றியோ இந்தப் பாதையை நேராக்க மாஸ்ரர் ஏன் சம்மதிக்கிறார் இல்லை? என்று நீங்கள் ஒரு நிமிஷம் யோசித்துப் பாருங்கோ சிவசம்பு ஐயாவின் வீடுவரை லான்மாஸ்ரரோ, வண்டிலே அல்லது காரோ போகாமல் தடுப்பதில் இந்த மாஸ்ரருக்கு ஏன் இவ்வளவு அக்கறை? என்று யோசித்தப் பாருங்கோ. எங்கே பாதையை நேராக்கினால் சிவசம்பு ஐயாவின் வீடும், அழகான பூங்கனையையும் ரோட்டால் போறவர்கள் பார்த்து ஆசைப்படுவார்களே என்று மாஸ்ரர் பயப்படுகிறார். பாதையை நேராக்கினால் ஒரு வேளை சிவசம்பு ஐயா கார் வேண்டி நேராக்க முற்றத்தில் போய் இறங்கிவிடுவாரோ என பொறுமைப் படுகிறார். ஒரு ஆசிரியர் — வருங்காலத்திற்கு நல்ல சக்தியை உருவாக்கித் தொழில் பார்ப்பவர் எவ்வளவு வக்கிர எண்ணம் உள்ளவராகவுள்ளார் பார்த்தீர்களா?'

இளைஞன் பேசுவதை நிறுத்தி எல்லோரையும் பார்த்தான். வேலுப்பிள்ளை மாஸ்ரர் ஏதோ சொல்ல முற்பட்டு, அதைச் சொல்ல முடியாமல் தத்களித்துக் கொண்டு நின்றார். சொற்ப நேரத்திற்குள் இந்த இளைஞன் மாஸ்ரரை எவ்வளவு ஆழமாக அளவிட்டிருக்கிறான்? என அவன் நினைத்துக் கொண்டான். ஆனால் என்ன தீர்ப்பு வழங்கப் போகிறது?

'இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஒசையொரு வழிதான் இருக்குது. மாஸ்ரர் தன்னுடைய பரம்பரைக் காணியை விற்கவும் வேண்டாம் மாற்றம் செய்யவும் வேண்டாம். காணி அப்படியே இருக்கட்டும்' என்றபடி அவன் தன் சகாக்களுடன் செயல்பட ஆரம்பித்தான். 'வில்' போல்

வளைந்திருந்த அவ்வளவு இடத் திலுமுள்ள கிடுகுகளை அறுத்து ஓரமாக அடுக்கினார்கள். தடிகளையும் அடியோடு வெட்டி அடுக்கி வைத்தார்கள்.

சிவசம்பு முதலாளி உட்பட யன்னலோரத்தில் நின்ற அவனும் வியப்போடு விழித்தபடி நின்றான். இதைத் தவிர வேறு முடிவை எடுக்க முடியாது என அவன் மனம் சொன்னது.

அந்த இளைஞன் சிறிய அழுத் தத்தோடு சொன்னான். 'மால் ரர்! இந்த வேலையை பழையபடி நீங்கள் அடைக்கக் கூடாது. மறைவு தேவை என்று அடைக்க விரும்பினால் நேராகத் தடியைப் போட்டு வேலையை அடையுங்கோ. மனிதாபிம எந்தோடை நடக்கத் தெரியாத உங்களைப் போன்ற மனிதர்களுக்கு எங்களால் இது தான் செய்ய முடியும்'

கூடி நின்றவர்கள் மத்தியில் சின்ன ஆரவாரம் கிளம்பியது. பொடியன் செய்ததுதான் சரி. இதுக்கு வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற எண்ணம் எதிர்ப் பின்றி அவர்களிடம் எழுந்தது.

சிறுகதைப் போட்டி

எமது முதுபெரும் எழுத்தாளர் 'வரதர்' அவர்களின் அறுபத்து மூன்றாவது பிறந்த நாளை முன்னிட்டு மல்லிகை நடத்துகின்ற சிறுகதைப் போட்டி சூழ்நிலை நெருக்கடி காரணமாகவும் பல எழுத்தாளர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்கவும் மறு அறிவித்தல் வரை முடிவுதிகதி பின்போடப் பட்டுள்ளது. என்பதை வாசகர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் அறியத் தருகின்றோம். எழுத்தாளர்கள் கடந்த இதழ்களில் அறிவிக்கப் பட்ட விதிகளுக்கமைய தமது படைப்புக்களை அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

—ஆசிரியர்

சிலர் வாய்விட்டு இதைச் சொல் னார்கள்.

அந்த இளைஞன் மாஸ்ரரை அண்மித்து சற்றுப் பெரிய குர லில் சொன்னான். 'நீங்கள் எல் லாம் படித்த மனிதர்கள், பகுத் தறிவாளர்கள். இப்படியான அற்ப பிரச்சனைக்கு எல்லாம் கோடு. கச்சேரி, பொடியன் என்று ஒடாதையுங்கோ. மனி தாபிமானத்தோடை. மனச்சாட் சியோடை இந்தப் பிரச்சனைகளை நீங்களே தீர்த்துக்கொள்ளுங்கோ. அப்படி ஒரு நிலையை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்துங்கோ. பொடியனை நீதிபதியாக்குவதை விட்டிட்டு உங்கள் மனிதாபி மானத்தை நீதிபதியாக்குங்கோ. இதை மாஸ்ரருக்கு மட்டுமில்லை. எல்லோருக்கும் தான் சொல்லு மன்'

அவர்கள் நால்வரும் இரண்டு சைக்கிள்களில் புறப்பட்டுப் போனார்கள். யன்னலோரத்தில் நின்ற அவன் அந்த இளைஞனின் வார்த்தைகளைத் திரும்பத் திரும்ப நினைவின் மீது மீட்டிப் பார்த் தான்.

மில்க்கைவற் செய்தி

சிறுவர் சிறுமியர் இதழ்

தி. உதயசூரியன்

இன்று சூழத்தில் அதிக எண் ணிக்கைகளில் பல்வேறு விதமான பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்ற போதிலும் அவற்றில் ஒன்றுகூட தனிச் சிறுவர் பத்திரிகையா கவோ, சஞ்சிகையாகவோ வெளி வருவதில்லை. சிறுவர் இலக்கியத் தைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் இன்னும் தமிழ் நாட்டையே நம்பி யிருக்க வேண்டியுள்ளது என அண்மைக் காலம் வரை நிலவி வந்த ஒரு குறைபாட்டினை ஓரள வேளும் நிவர்த்திக்கும் வகையில் அல்லது நிவர்த்திப்பதற்கான முன்னோடி முயற்சியாக யாழ்ப்பாணம் மில்க்கைவற் தொழிலகத் தினால் வெளியிடப்படும் மில்க் கைவற் செய்தியின் ஆனி மாத (138-வது) இதழ் சிறுவர் சிறுமியர் இதழாக வெளிவந்துள்ளது அனை வருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தரக் கூடிய ஒன்றாகும்.

உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட் களைப் பயன்படுத்தி கடந்த அறு பது ஆண்டு காலமாக மக்களின் நல்லாரோக்கிய வாழ்வுக்கு வேண்டிய 'சவர்க்கார' வகைக ளைத் தயாரித்து விநியோகித்து வரும் மில்க்கைவற் தொழிலக அதிபர் சிவதர் மவள்ளல் க. கனக ராசா அவர்கள் மக்களின் உடல் ஆரோக்கியத்தைக் கவனிப்பதில் மட்டும் நின்று விடாது, அவர்கள் தம் உள்ள ஆரோக்கியத்திலும் மற்றும் சமூகநல அபிவிருத்திகளி லும் மிகுந்த அக்கறையுடன்

செயல்பட்டு வருவதை நாம் அவ தானிக்கலாம். பொது இடங்க ளில் மரங்கள் நாட்டுதல், கோவில்களைப் புணரமைத்தல், பனை அபிவிருத்தி, மற்றும் பன் டிகைக் காலங்களை முன்னிட்டு சிறு சிறு பிரகரங்களை வெளியிடு தல், யோகாசனம் பற்றிய விளக் கப் படங்கள், சிறு குறிப்புகள் என்பவற்றை வெளியிடுதல் எனத் தொடரும் மில்க்கைவற் உதவிக ளின் பட்டியலைப் பூர்த்தி செய் தால் இதுவரை காலமும் எமது பிரதேசத்தில் எந்த ஒரு தனிநபர் தாபனமும் செய்யாத பொதுப் பணிகளை மில்க்கைவற் தாபனம் செய்துள்ளதையும், செய்து வரு வதையும் நாம் அறியலாம்.

இந்த வகையில் திரு. க. சி. குலரத்தினம் அவர்களை ஆசிரிய ராகக் கொண்டு கடந்த பன்னி ரண்டு ஆண்டு காலமாக எவ்வித பரபரப்பும் — சுய நோக்கும் இல் லாமல் தொடர்ந்தும் மில்க்கைவற் செய்தி இதழ் வெளிவந்துகொண் டிருப்பதைக் கண்டு நாம் அலட் சியமாக இருந்துவிட முடியாது. ஏனெனில் யாழ்ப்பாணப் பிர தேசத்தில் இருந்து ஒரு மாதப் பத்திரிகையை இவ்வளவு காலம் தொடர்ந்து நடத்துவது அவ்வ ளவு சுலபமான காரியமல்ல என் பது ஒருபுறமிருக்க அரசின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினால் உள்ளூர் உற்பத்திகள் யாவு ம் வீழ்ச்சியடைந்த நிலையில் தொழிற்

சாலையை தொடர்ந்து இயக்குவதே ஒரு பெரிய போராட்டமாக வடிவெடுத்துள்ள இக்காலகட்டத்திலும் கூட உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு மக்கள் கொடுக்கும் ஆதரவினை மட்டுமே மூலதனமாகக் கொண்டு மொத்தம் பதினாறு பக்கங்களைக் கொண்ட பத்திரிகை ஒன்றினை மாதந்தோறும் வெளியிட்டு வருவது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

பற்றிய குறிப்புகளும், சோவியத்தின் முதலாவது விண்வெளிக் கலமான ஸ்பூனிக் (நட்புறவு) கின் பெயரில் மாதந்தோறும் ஊத்தைக் கதைகள், பேய்க் கதைகள் எதுவும் இல்லாமல் அறிவியல் அம்சங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கிய சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவருவது பற்றி விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

மொத்தத்தில் பார்க்கும் போது இந்த மில்க்வேய் செய்தி சிறுவர் சிறுமியர் இதழ் படித்துப் பயன் பெறுவதற்கு மட்டுமல்லாமல் பாதுகாத்தும் வைப்பதற்கும் ஏற்ற ஒன்றாகும்.

தென் ஆபிரிக்காவில் 1976 ஜூலையில் நிகழ்ந்த ஸோவேற்றோ படுகொலை பற்றிய கவிதை இது.

ஒரு சிறுமியின் கதை

ஆங்கில மூலம்: டெனிஸ் புரூட்டஸ்
தமிழில்: சோ. ப.

முன்பு .....
பின்னி விட்ட கூந்தல்;
மற்றையோரைப் பார்த்து,
வானை நோக்கி உயர்த்திய
மடக்கிய கைகள்!
எட்டு வயதான்
சிறுமியென்று சொன்னார்கள்!

பின்பு .....
ஒரு சிவப்புக் கலவை;
சிறிய மாமிசத் துண்டங்கள்;
காற்றில் படபடக்கும்
கந்தைத்துணி;
பூப்போட்ட சட்டையணிந்த —
முன்னைய நாள்
சிறுமியென்று சொன்னார்கள்!

**1988 ஒலிம்பிக் போட்டிகள்
தென் கொரியாவில் நடக்குமா?**

தென் கொரியாவின் அரசியல் நிலவரத்தில் தற்போது மிகப் பெரிய பதட்டநிலை காணப்படுகிறது. சுன் - து - ஹுவாநுடைய ஜனநாயக விரோத ஆட்சிக்கு எதிராக மாணவர்களும் சமுதாயத்தின் இதர பகுதி மக்களும் பெரும் கிளர்ச்சி நடத்தி வருகிறார்கள்.

இந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, சில மேற்கத்திய அரசியல், விளையாட்டுத்துறை பிரமுகர்கள், 1988 ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை மேற்கு பெர்லினில் நடத்தலாம் என்கிற விபரீத யோசனையை வெளியிட்டுள்ளனர்.

இது தொடர்பாக ஒன்றைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் அவசியமாகும். ஒலிம்பிக் போட்டி சம்பந்தமான அனைத்து விஷயங்களும் சர்வதேச ஒலிம்பிக் கமிட்டியின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டதாகும். அந்த வகையில், மேற்கு பெர்லினில் ஒலிம்பிக்கை நடத்தலாம் என்கிற யோசனையை சர்வதேச ஒலிம்பிக் கமிட்டி திட்டவட்டமாக நிராகரித்து விட்டது. சோவியத் தேசிய ஒலிம்பிக் கமிட்டியும் அந்த யோசனைக்கு கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளது.

மேற்கு பெர்லினில் சர்வதேச ஒலிம்பிக் கமிட்டியின் அங்கீகாரம் பெற்ற தேசிய ஒலிம்பிக் கமிட்டி எதுவும் இல்லை என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. மேலும் மேற்கு பெர்லின், நான்கு தரப்பு ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக விசேட அந்தஸ்துப் பெற்ற தனிப் பிரதேசமாகும். மேற்கு ஜெர்மனி தேசிய ஒலிம்பிக் கமிட்டியின் அதிகார வரம்பை மேற்கு பெர்லின் மீதும் நீடிக்க முயற்சிப்பது அந்த ஒப்பந்தத்துக்கு விரோதமானதாகும். இந்த விபரீத யோசனையானது ஒலிம்பிக் இயக்கத்துக்கும், ஒலிம்பிக் சாசனத்துக்கும் எதிரானதாகும். இந்த ஆலோசனையானது, கிழக்கு ஜெர்மனிக்கும் — மேற்கு ஜெர்மனிக்கும் இடையிலான உறவுகளை மோசமடையச் செய்வதையும், மேற்கு பெர்லின் சட்டபூர்வ அந்தஸ்தை புறக்கணிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டதாகும்.

ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை நடத்துவதற்கான இடத்தை தேர்ந்தெடுப்பதற்கான உரிமை சர்வதேச ஒலிம்பிக் கமிட்டிக்கு மட்டுமே உள்ள தனி உரிமையாகும்.

ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை தென் கொரியா, வட கொரியா ஆகிய இரண்டிலும் நடத்த வேண்டும் என வட கொரியா தேசிய ஒலிம்பிக் கமிட்டி விடுத்த வேண்டுகோள் அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. இந்தப் பிரேரணையை சோவியத் யூனியனும் இதர நாடுகள் பலவும் ஆதரித்தன. அதன்படி சர்வதேச ஒலிம்பிக் கமிட்டியும் ஆதரித்தது. கூட்டாக நடத்துவது குறித்து தற்போது வட கொரியா, தென் கொரிய தேசிய ஒலிம்பிக் கமிட்டிகள், சர்வதேச ஒலிம்பிக் கமிட்டி ஆகியவற்றுக்கு இடையே பேச்சுவார்த்தைகள் நுதுந்து வருகின்றன. இதில் சாதகமான இதில் சாதாரண ஒரு தீர்வு ஏற்படுவதே ஒலிம்பிக் இயக்கத்தைப் பலப்படுத்த உதவும்.

கம்பன் விழா

இவ்வயண்டின் மிகப் பெரிய இலக்கிய விழா

— பகலவன்

கம்பன் புகழ் பாடிக் கன் னித் தமிழ் வளர்க்கும் அகில இலங்கை கம்பன் கழகத்தின் வருடாந்த கம்பன் விழா நிகழ்ச்சிகள் கடந்த மாதம் நடைபெற்றன, பட்டி மண்டபம், கவியரங்கம், மேன்முறையீட்டு பட்டி மண்டபம் என்பன மாலை நிகழ்ச்சிகளாக நல்ல ஆதினத்திலும், மூன்றாம் நாள் பகல் நிகழ்ச்சியான கருத் தரங்கம் நாவலர் கலாசார மண்டபத்திலும் நடைபெற்றன.

‘எமது மக்கள் இன்றிருக் கின்ற சூழ்நிலையில் இவ்வாருள விழாக்கள் தேவைதானா என தமது கையாலாகாததனத்தினால் கூச்சலிடுகிறவர்கள் நம்மத்தியில் இருக்கின்றபோதிலும் கூட, நாம் இவ்விழாவினை நடத்துகிறோம் என்றால் அதற்கு ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணி உண்டு. இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் நாற்பத் தேழு கம்பன் கழகங்கள் இருக் கின்றன. அவற்றில் இரண்டு கழகங்களே வரலாற்றுத் தொடர் புடையவை. இந்தியாவில் காரைக்குடி கம்பன் கழகம், ஈழத்தில் நல்லூர் கம்பன் கழகம் ஆகியவையே அந்த இரு கழகங் களாகும். மக்களின் உரிமைப் போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காலகட்டத் தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கம்பன் கழகங்கள் என்ற வகையிலேயே இவ்விரு கழகங்களும் அந்த முக் கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றன. தொடர்ச்சியான ஊரடங்கு ஹெலி, பொம்மர் தாக்குதல்தொடர்ந்து நடைபெற்ற பட்டி

என்பனவற்றிற்கு மத்தியில் இவ்வாண்டு விழாவை நடத்த முடியுமா என நாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் காரைக் குடி கம்பன் கழகத்தில் இருந்து கிடைத்த மேற்படி செய்தி எது நடப்பினும் விழாவை நடத்தியே தீருவது என்ற மன உறுதியை எமக்குத் தந்ததன் விளைவே இன் றைய கம்பன் விழா’ என முதல் நாள் வரவேற்புரையில் குறிப் பிட்ட கழக அமைப்பாளர் இ. ஜெயராஜ் அரசின் ஒடுக்கு முறை களினால் உளவியல் ரீதியாகப் பாதிப்புற்றிருக்கும் மக்களுக்குப் புத்தூக்கம் அளிக்கும் வகையி லேயே விழா நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன் னமே ‘ஆடுவோமே பள்ளப் பாடு வோமே’ ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம் என ஆடு வோமே’ எனப் பாடி, பாரதியார் இந்திய மக்களுக்கு உற்சாகத்தை கொடுத்தது போல, இவ்விழாவும் எமது மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட் டும் என மேலும் கூறினார்.

நல்ல ஆதின முதல்வர் குரு மகாசன்னிதானம் அவர்களின தும், யாழ். குருத்துவக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் வினசன் பற் றிக் அடியார்களினதும் ஆசியுரை களைத் தொடர்ந்து, தொடக்க வுரையை திரு. ம. ஜனநாயகம் அவர்களும், தலைமையுரையை ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை அவர்களும் நிகழ்த்தினார்கள். அதனைத்

மண்டபத்தில் புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் நடுவராகத் திகழ்ந் தார். இன்றைய சூழலில் எம்ம வர் நெஞ்சில் பெரிதும் பதிய வேண்டியது சீதையின் உறுதியே, சுமித்திரை தியாகமே, கும்பகர் ணன் வீரமே ஆகியனவற்றில் கும்பகர்ணன் அணியினர் நோக் கர் குழுவினால் நீக்கப்பட்டதும் எஞ்சிய இரு அணிகளுக்குள்ளும், சுபத்திரையின் தியாகமே எம்ம வர் நெஞ்சில் பதியவேண்டியது ஒருவரின் தீர்ப்பினைத் தொடர்ந்து கம்பன் வாழ்த்துடன் முதல் நாள் விழா இனிது நிறைவு பெற்றது.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சி யான கவியரங்கின் தொடக்க வுரையினை கவிஞர் வே. ஐயாத் துரை நிகழ்த்தினார். உரையினி டையே இடம்பெற்ற ‘நல்ல நகர் திருஞான சம்பந்தர் ஆதின சொல்லு கலா மண்டபத்தில் தூயகவி கம்பன் விழா பொங்கல் நடக்கிறது பூரிப்பும் பொங்குகி றது. அங்கம் வகிக்கின்றேன் ஐயாத்துரையானும் அங்கத் தொடருபக்கம் ஆட்சியற்றவேளையி லும்’ என்ற கவிதைவரிகள் சபை யோரின் உள்ளங்களை உருகச் செய்தது. அதனைத் தொடர்ந்து தலைமையுரையினை ச. பொ. பால சிங்கம் அவர்கள் கவிதையிலேயே நிகழ்த்தியதும், கவிஞர் முருகை யன் தலைமையில் அறம் வெல்லும் என்ற கம்பன் அடியினை நினைக்க நெஞ்சில் நகைவரும் என்று கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரமும் நாணம் தோன்றும் என்று கவிஞர் கல்வயல் குமாரசாமியும் வெகுளி பொங்கும் என்று கவிஞர் காரை சுந்தரம்பிள்ளையும் வேதனை மிகுந்து நிற்கும் என்று கவிஞர் க. பொ. நடனசிகாமணி யும் சலிப்பே தோன்றும் என்று கவிஞர் சோ. பத்மநாதனும் உரம்பரும் என்று கவிஞர் சிவ சிதம்பரமும் கவிமழை பொழிந் தனர்.

மூன்றாம் நாள் காலை நிகழ்ச்சி கள் கம்பன் கழக செயலாளர் ஐ. குமாரசாணின் கம்பன் வாழ்த்தினைத் தொடர்ந்து கலா நிதி இ. பாலசுந்தரம் தலைமையில் ‘எண்களும் பெண்களும்’ என்ற தலைப்பில் நடைபெற்றது. கருத் தரங்கின் தொடக்கவுரையினை பண்டிதர் க. வீரகத்தியும், தலை மையுரையினை பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளையும் நிகழ்த்தினர்.

மூன்றாம் நாள் மாலை நிகழ்ச்சி யின் தொடக்க உரையினை திரு. சி. தியாகராசா அவர்களும், தலைமையுரையினை திரு. ஜெகா செந்தில்நாதன் அவர்களும் நிகழ்த்த திரு. க. சொக்கலிங்கம், திரு. சீ. வீ. கே. சிவஞானம், திரு. இ. முருகையன் ஆகிய நடு வர்கள் முன்னிலையில் திருவாளர் கள் சோ. பத்மநாதன், இ. ஜெய ராஜ், நா. சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோர் முதல்நாள் பட்டி மண் டபத் தீர்ப்பை எதிர்த்து மேன் முறையீடு செய்தனர்.

பெருந் திரளான மக்கள் முன்னிலையில் மூன்று நாட்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற கம்பன் விழாக் காட்சிகளை விரிவஞ்சி முழுமையாக இங்கு எடுத்துக் கூறி விட முடியாத போனாலும் இவ்வாண்டில் நடை பெற்ற மிகப் பெரிய இலக்கிய விழாவினை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதற்கமைய ஓர் அறி முகத் தகவல்களாகவே இவற்றை இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளோம். இந்த நெருக்கடியான காலகட் டத்திலும் வேறு எவராலுமே நடத்த முடியாத ஒரு பெரு விழாவினை ஒழுங்கு செய்து நடத்திய கம்பன் கழக அமைப் பாளர், இ. ஜெயராஜ், தலைவர் தி. திருநந்தகுமார், செயலாளர் ஐ. குமாரசாண ஆகியோரும், கழக ஆதரவாளர்களும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

முதலாவது தலைமுறைப் படிப்பாளிகளும் அவர்தம் பிரச்சினைகளும்

—கந்தையா நடேசன்

படிப்பு அல்லது கல்வி எனப் படுவது ஒரு சொத்துடைமையாகவே இந்தச் சமுதாயத்திற்குருதப்பட்டிருக்கின்றது. மேலேத்தேய ஆட்சியாளரின் வருகைக்கு முற்பட்ட காலத்தில் முழுமையான நிலமானிய சமுதாய அமைப்புக்கு உட்பட்டிருந்த இந்த நாட்டில் கல்வி என்பது நிலவுடையாளரான சமூக ஆதிக்கமுள்ளோரின் தனிச் சொத்தாக இருந்து வந்திருக்கிறது. குருகுல முறையிலான கல்வி அமைப்பின் கீழோ அல்லது அதனிலும் சற்று விரிவுபட்டதான திணைப்பள்ளி முறையின் கீழோ நிலவுடைமையாளரின் அடிமை குடிமைகளாக இருந்தவர்களும், மக்கள் தொகையிற் பெரும்பான்மையானவர்களுமான அடிநிலை மக்கள் கல்வியைப் பெறும் வாய்ப்பு முற்றாக மறுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இத்தகைய மறுப்பானது இதுகாச காலத்திலும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதற்கு ஏகலைவன்கதையானது தக்க சான்றாக அமையும். ஏகலைவன் என்னும் வேடுவனுக்கு ஏற்றதல்லவெனத் துரோணச்சாரியாரால் மறுக்கப்பட்டது 'வில்லித்தை' என்னும் கல்வியேயாயினும் அக்காலக் கல்வியின் அடிப்படையாக அல்லது மிகமுகிய அம்சமாகப் போர்முறை சார்ந்த போதனைகளே அமைந்திருத்தல் வேண்டும். போர்முறை சார்ந்த கல்வியானது தனது சொத்துடைமையையோ அல்லது தான் சார்ந்த தலைவனின் (அரசனின்) சொத்துடைமைகளைப் பேணுவதற்கும் எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்குமே பயன்பட்டன. அடிமை குடிமைகளாக கீழ்வர்க்க மக்கள் அந்தச் சொத்துடைமைகளைப் பண்படுத்தி உற்பத்தியைச் செய்து உடைமையாளரின் சுகபோக வாழ்வுக்காக இந்த உழைப்பாளி மக்கள் அக்காலக் கல்வியைப் பெறுவதற்கு இயலாதவர்களாய், அவர்களுக்குக் கல்வி மறுக்கப்பட்டு வந்தது.

இந்த நீண்ட வரலாற்றில் மேலேத்தேய ஆட்சியாளரின் வருகையுடன் குறிப்பாக ஆங்கிலியரின் வருகையுடன் இந்த நாட்டில் மாற்றங்கள் நிகழத்தொடங்கின. கிறித்துவத்தைப் பரப்பி மதமாற்றம் செய்வதனை நோக்கமாகவும் ஆங்கில ஆட்சியாளரின் அரச நிருவாகத்துக்கு வேண்டிய எழுதுவினைஞர்களைத் தயாரிப்பதனை நோக்கமாகவும் கொண்டு கல்வி அல்ல படிப்பு என்பதற்கு அதுவரை காலமாக இருந்து வந்திருக்கும் தடைக் கல்லானது ஆரம்பத்திற் சற்று நகர்த்தப்படலாயிற்று. ஆரம்ப காலத்தில் கிறித்தவப் பரப்புதலின் வழியாகவும் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளரின் வழியாகவும் வந்த கல்வி வாய்ப்பினை சமூக ஆதிக்கமுடைய சொத்துடைமையாளர்களே தமக்குரிய ஒரு சொத்தாகத் தட்டிக்கொண்டார்கள், அக்காலம் முதல் இன்றுவரை கல்வி அல்லது படிப்பு என்பது ஒரு மூலதனமாகவே கருதப்பட்டு வருகின்றது. கல்வி என்னும் அடிப்படைமையான சொத்தினை மூலதனமாகக் கொண்டு அரசு உத்தியோகம் என்னும் வருவாயைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள

முடிந்தது. உத்தியோகம் என்னும் சம்பாத்தியத்தை அடித்தனமாகக்கொண்டு சீதனம் என்னும் வருவாயினையும் தேடிக்கொள்ள முடிந்தது.

இந்த வாய்ப்புக்கள் அனைத்தும் அடிமை குடிமைகளாக இருந்து வந்த உழைக்கும் வர்க்கத்து மக்களுக்கு மிக அண்மைக்காலம் வரை மறுக்கப்பட்டே வந்தன. இன்றும் உயர் பதவிகள் என்று வரும்போது இந்த வர்க்கத்திலிருந்து மேற்கிளம்பி வந்த வர்க்கம் எவ்வாறாயினும் அப்பதவிகளைப் பெருத வண்ணம் மிகச் சாதாரியமாகத் தடுக்கப்படுதல் நிகழ்ந்துகொண்டே வருகிறது.

முதலாவது தலைமுறைப் படிப்பாளிகள் என்பது கல்விமான்சளை மாத்திரம் சுட்டுவதாகக் கொள்ளாது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெறுகின்றவர்களையும் அது சுட்டி நிற்கின்றது என்பதனைக் கருத்திற் கொண்டு நோக்குவோம். முதலாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்த படிப்பாளிகளின் பெற்றோர்கள் பெரும்பாலும் கல்விபற்றிய தெளிவின்றை காரணமாகப் படிப்புப் பற்றிய அக்கறையில்லாதவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களிற் சிலர் தமது பிள்ளைகளை கைச்சாத்து இடுவதற்கு மாத்திரம் அறிந்துகொண்டால் போதும் என்பதனையே கல்வியாகக் கருதுகின்றனர். வேறுசிலர் தமது பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைப்பதுடன் தமது கடமை முடிந்து விட்டதாகத் தீர்மானித்துக் கொள்கின்றனர். இத்தகைய பெற்றோரால் தமது பிள்ளைகளுக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய கல்விபற்றித் திட்டமிட்டுச் செயற்படுவதற்கோ அல்லது வழிகாட்டுவதற்கோ முடிவதில்லை. பாடசாலைக்குச் செல்லும்போது கல்வியைப் பெறுவதற்கான தயார் நிலையில் பிள்ளைகள் செல்

லத்தருந்த வசதி இல்லாதிருப்பதாலும் இவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இத்தகைய சிறார்கள் மீது ஆசிரியர்கள் சிலர் காட்டும் அலட்சியமும் இவர்கள் கல்வியைப் பாதிக்கின்றது.

ஆரம்ப நிலையிலுள்ள இந்த இடையூறுகளை எல்லாம் கடந்து கல்வியைப் பெற்று வரும் முதலாவது தலைமுறைப் படிப்பாளிகள், மேன்நிலைக் கல்வியைப் பெறும் போது கற்கவேண்டிய நூல்கள்—கற்கவேண்டிய துறைகள் என்பன வற்றைத் தேர்வு செய்வதில் சரியான வழிகாட்டலின்றித் தடுமாறவேண்டி நேர்கிறது. இவையாவையும் மீறிக் கல்வியைப் பெற்ற முதலாவது தலைமுறைப் படிப்பாளிகள் ஏனையோரைப் போல கல்வியை மூலதனமாகக் கொள்ளும் உத்தியோக வாய்ப்பினைத் தேடிக்கொள்வதும் இலகுவான ஒன்றல்ல. எனவேதான் இந்த முதலாவது தலைமுறைப் படிப்பாளிகளின் பெரும்பாலானோர் குற்றேவல் செய்யும் சிறுநூலியர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்; அல்லது கிராமப்புறங்களில் தத்தமது கிராமங்களில் ஆசிரியத் தொழில் வாய்ப்பினைப் பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

முதலாவது தலைமுறைப் படிப்பாளிகள் பற்றிக் கவனத்திற் கொள்ளும்போது, முதலாவது தலைமுறைப் படிப்பாளியே இன்னும் உருவாகாத உழைப்பாளி வர்க்கக் குடும்பங்கள் பல இன்றும் உண்டு, இக்குடும்பங்களின் கல்வி சார்ந்த பிரச்சினைகளும் முதலாவது படிப்பாளிகளுக்கும்கு சிக்கல்களும் ஆழமாக ஆராயப்பட வேண்டியனவாகும். அவற்றை இங்கு மேலோட்டமாகத் தொட்டுக் காட்டுவதற்கு மட்டுமே முடித்தது.

புத்திக் கூர்மையுள்ள நீதிபதி

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு மனிதன் தொலைதூர நாட்டுக்குப் பயணம் செய்யத் தீர்மானித்தான். தான் திரும்பி வரும் வரை பத்திரமாக வைத்திருக்கும்படி தனது அண்டை வீட்டுக்காரனிடம் நூறு தங்க நாணயங்களைத் தந்தான்.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு திரும்பி வந்த அவன், தான் கொடுத்துச் சென்ற பணத்தை அண்டை வீட்டுக்காரனிடம் கேட்டான்.

அண்டை வீட்டுக்காரன் மகா வஞ்சகன். 'நீ என்னிடம் சல்லிக் காசுகூடக் கொடுக்கவில்லையே' என்று அவன் பசப்பினான்.

பாவம், பயணி நீதிபதியிடம் சென்று முறையிட்டான். நீதிபதி கிழவனை அழைத்துக் கேட்டார்.

'கடவுள் சாட்சியாகச் சொல்கிறேன் அவர் பணத்தை நான் பார்க்கவே இல்லை' என்று ன் கிழவன்.

'உங்களுக்கு யாரேனும் சாட்சிகள் இருக்கிறார்களா?' என்று நீதிபதி பயணியிடம் கேட்டார்.

அவனுக்குச் சாட்சிகள் எவரும் இல்லை. 'உங்கள் தங்க நாணயங்களை எந்த இடத்தில் அண்டை வீட்டுக்காரரிடம் தந்தீர்கள்' என நீதிபதி கேட்டார்.

'எங்கள் கிராமத்துக்கு வெளியே ஓர் உயரமான பாப்

லார் மரம் இருக்கிறது. அதன் நிழலில்தான் இந்த மனிதரிடம் என் தங்க நாணயங்களைக் கொடுத்தேன்'

'அப்படியானால் அந்த பாப்லார் மரத்தை இங்கே அழைத்து வருக'

'மேன்மை தங்கிய நீதிபதி அவர்களே, எங்கேயாவது ஒரு பாப்லார் மரம் நீதி மன்றத்துக்கு வருமடியுமா?' என்று பயணி வியப்போடு கேட்டான்.

'என் முத்திரையைக் காண்பியுங்கள், அது உங்களைப் பின் தொடரும்'

பயணி நீதிபதியின் முத்திரையை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

அரைமணி நேரம் கழிந்தது. நீதிபதி கிழவனிடம் இவ்வாறு கேட்டார்: 'உங்கள் அண்டை வீட்டுக்காரர் இதற்குள் மரம் இருக்கும் இடத்துக்குப் போயிருப்பாரா?'

'நான் அவ்வாறு நினைக்கவில்லை. அது வெகு தொலைவில் இருக்கிறது' என்று கிழவன் கூறினான்.

சிறிது நேரம் கழித்து நீதிபதி மீண்டும் கேட்டார்: 'இப்போது போய்ச் சேர்ந்திருப்பாரா?'

'நிச்சயமாகப் போய்ச் சேர்ந்திருப்பார்' என்று கிழவன் உறுதியாகப் பதிலளித்தான்.

ஒரு மணி நேரம் கழித்து பயணி அங்கு வந்து சேர்ந்து முத்திரையை நீதிபதியிடம் திருப்பிக் கொடுத்தான். 'உங்கள் முத்திரையை பாப்லார் மரத்திடம் காட்டினேன். ஆனால் அது வர முடியவில்லை' என்று அவன் வருத்தத்தோடு கூறினான்.

'இல்லையில்லை, உங்கள் பாப்லார் மரம் ஏற்கனவே இங்கே வந்து சாட்சியம் அளித்துவிட்டுத் திரும்பிப் போய்விட்டது' என்றார் நீதிபதி.

'என்ன இப்படிச் கூறுகிறீர்கள்' என்று நயவஞ்சகனை கிழவன் ஆச்சரியத்தோடு கேட்டான்.

நீதிபதி புன்முறுவலோடு இவ்வாறு கூறினார்: 'உங்களிடம் இரண்டு முறை கேட்டேன். உங்கள் அண்டை வீட்டுக்காரர் மரம் இருக்கும் இடத்திற்கு இன்னும் போய்ச் சேரவில்லை என்று முதலில் கூறினீர்கள். இரண்டாவது தடவை கேட்டபோது அவர் நிச்சயம் பாப்லார் மரத்தை அடைந்திருப்பார் என்று தெரிவித்தீர்கள். பாப்லார் மரத்துக்குக் கீழே நீங்கள் இந்த மனிதரிடம் பணத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றால், அது இருக்கும் இடத்துக்குச் செல்லும் தூரம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது. எனவே, உங்கள் அண்டை வீட்டுக்காரரிடமிருந்து நீங்கள் நூறு தங்க நாணயங்களை வாங்கியிருக்கிறீர்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவற்றை அவருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்'

முன்று கவிதைகள்

ஆ. இரத்தினவேலோன்

செய்திகள்

முன்பெல்லாம் பொய்களைக் கேட்கவே முடிந்தன — இப்போ வர்ணங்களாகவும் ஒளிர்கின்றன!

செய்தித் தாள்கள் சுய நன்மைக்காக கற்பிழந்து போய் மேற்கோள்கள் சொல்கின்றன!

தொடர்பு சாதனங்கள் தம்மை துஷ்பிரயோகிக்கின்றன!

உச்சக்கட்டம்

பெண்ணே பிம்பத்தை ஏட்டிலிருந்து அகற்றி விடுவாய்!

என்னைப் பொறுத்தவரை 'சங்கமம்' ஒரு முறைதான்!

கூர்ப்பு

பலாமரங்கள் விதைக்குப் பதிலாக சன்னங்களைப் பெருக்குகின்றன!

நானே தாய்மார்கள் கருக்களுடன் அணுக்களையும் உருவாக்கலாம் ...!

“பூதத்தம்பி”

(வீடியோப் படம்)

நா. சோமசுந்தரன்

கப்பலோட்டிய தமிழன், சிவகெங்கைச் சீமை, கட்டப் பொம்மன் முதலிய திரைப்படங்கள் தமிழ் நாட்டில் அந்நிய ராட்சி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் நாயகர்களின் வரலாற்றையும், அக்கால மக்களின் வாழ்க்கையமைப்பையும் பண்பாட்டையும் சிறந்த முறையில் சித்தரித்தன. சரதியல், புராண அப்பு முதலிய சிங்களப் படங்களும் இவ்வகைத் தன்மை கொண்டனவாயமைந்திருந்தன. ஆனால் எம் ஈழத்தமிழ் மண்ணின் அந்நிய ஆட்சி எதிர்ப்பு நாயகர்களாகிய பண்டார வன்னியன், சங்கிலியன், நாவலர் முதலியோரின் வரலாறு நாட்டுக் கூத்துகளாகக் கிராமிய மட்டத்திலும், பாடசாலை நாடகங்களாக மாணவர் மட்டத்திலும் மட்டுமே முறையே இதுவரை அடங்கிக் கிடக்கின்றன. சக்தி மிக்க சாதனங்களாகிய சினிமா, வீடியோ போன்றவற்றின் மூலம் இவர்களின் வரலாறுகள் வெகுஜனங்கள் மத்தியில் வெளிவராமல் குடத்திலிட்ட தீபமாக முடங்கிக் கிடப்பது ஈழத் தமிழர்களின் துரதிர்ஷ்டமாகும்.

தொலைக் காட்சியின் வருகைக்குப் பின் சினிமாவையும் அமுக்கிக் கொண்டு வீடியோ இன்று விடுவிடுவன சிங்களக் கலைஞர்கள் மத்தியில் வளர்ச்சி பெற்று வருவதை ‘ரெலிடிமுமா’ நிகழ்ச்சிகள் ஊடாக ரூபவா

ஹினி மூலம் காண முடிகின்றது. ஆனால் எம் ஈழத்தமிழ் மண்ணில் இவ் வீடியோத்துறை இப்போதுதான் துளிர்விட்டுள்ளது. ஈழத் தமிழ்த் தேசிய உணர்வுக்கு உரமுட்டும் வகையில் இளைஞர்கள் எடுத்த முயற்சி இது. எம் மண்ணில் இதுவரை வெளிவந்துள்ள வீடியோப் படங்களின் தொகையை ‘பூதத்தம்பி’ யையும் சேர்த்து ஒரு கையின் விரல்களின் எண்ணிக்கைக்குள் அடக்கி விடலாம். ஏனைய வீடியோப் படங்களிலிருந்து ‘பூதத்தம்பி’ வித்தியாசமானது. இலங்கையை இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒல்லாந்தர் ஆண்ட காலகட்டத்தில், யாழ்ப்பாண வரலாற்று நிகழ்வுகளில் ஒரு அங்கமாக விளங்கிய பூதத்தம்பி முதலியாரின் சரித்திரத்தைப் பின்னணியாக வைத்து தயாரிக்கப்பட்டதே ‘பூதத்தம்பி’ வீடியோப்படம். இக்காலகட்டத்தின் தேவைக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதையே முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள போதிலும் (உதாரணமாக — பூலோக சிங்கன், விதுஷ்கன், தம்பையா வாத்தியார், சோதிநாதன் முதலிய பாத்திரங்கள்), யாழ் மக்களின் பாரம்பரிய மரபு ரீதியான பண்பாடு, சமூக, வாழ்க்கை முறைகளையும் இப்படம் குறிப்பிடக்கூடியளவு பிரதிபலிக்கத் தவறவில்லை. ஒவ்வொரு காட்சியமைப்பும் மிக்க கவனத்துடன் செய்யப்பட்டுள்ளன. நடிப்பில்

- திருமண வைபவங்களை ரூபகத்தில் வைத்திருக்க, கொண்டாட்டங்களை என்றென்றும் நினைவிற் கொள்ள,

கறுப்பு — வெள்ளை

வண்ணப் படங்களுக்கும் மற்றும்

- பாஸ்போட்,
- அடையாள அட்டைத் தேவைகளுக்கும்

நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்

பேபி போட்டோ

(பல்கலைக் கழகம் அருகாமை) திருநெல்வேலி.

முக்கிய பாத்திரங்களாக நடித்த, வர்களில் அனுபவ முதிர்ச்சி அனாயாசமாக அமைந்திருக்கிறது. நிஜ வாழ்க்கையில் நிர்வாக அதிகாரிகளாக விளங்குபவர்கள் கூட இத்தனை அற்புதமாக தாம் ஏற்றுக் கொண்ட பாத்திரங்களை மிகச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளார்கள் என்பதனை நம்பமுடியாமல் ஆச்சரியப்படுகிறோம். கமரா மென் மிக விழிப்பாக இருந்திருக்கிறார்.

இப்படத்தில் சில குறைகளும் இருப்பதனைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் வேண்டும். சம்பாஷணையை மேலி சில இடங்களில் பின்னணி இசை குரல் கொடுக்கிறது. கதையின் வீச்சான ஓட்டத்துக்கு சில காட்சிகளில் உள்ள நீண்ட பேச்சுக்கள் — சம்பாஷணைகள் இடைஞ்சலாக உள்ளன. சோதிநாதன் என்ற இளைஞர் பாத்திரம் அறிமுகமாகிய பின் வருகின்ற சிறுர் குழாம் — அவர்

களின் பேச்சுக்கள் படத்தின் ‘ரெம்போ’வைக் கவிழ்க்கின்றன. மனதுக்குக் கஷ்டமாக இருந்த போதிலும் — நேரத்தைக் குறைப்பதற்காகவும், தொய்வுகளைத் தவிர்த்து, விடுவிறப்பான ஜனரஞ்சகத்தைப் படத்துக்கு ஏற்படுத்துவதற்காகவும் — சில காட்சிகளில் கத்தரிக்கோலைப் பயன்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகத் தெரிகின்றது. பொதுமக்களின் காட்சிக்கு இப்படப் பிரதிகள் வெளியிடப்படும்போது இக்குறைகள் கழையப்படுமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

இத்தனை திறமை மிக்க கலைஞர்களை ஒன்று சேர்த்து சிறந்த தொரு படைப்பை வழங்கியுள்ள தயாரிப்பாளர் திரு. சி. வி. கே. சிவஞானம் அவர்களே, நீங்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்.

எங்கள் மண்ணின் வீடியோத் துறையில் ‘பூதத்தம்பி’ மற்றொரு வளர்ச்சிப்படி.

மல்லிகை

86-ம் ஆண்டுத் தொகுப்பு

86-ம் ஆண்டுக்கான தொகுப்பாக மல்லிகை தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. நூல் நிலையங்கள், ஆராய்ச்சி மாணவர்கள், பல்கலைக் கழகங்கள் இதைக் கவனத்தில் எடுத்து எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

தொகுப்பின் விலை

ரூபா 60/-

பிலிப்பைன்ஸில் அமெரிக்கத் தளங்கள் நீடிக்க வேண்டுமா?

மேற்கண்ட கேள்வி, பிலிப்பைன்ஸ் அரசின் முன்பு ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக எழுந்துள்ளது. அமெரிக்காவின் இரண்டு மிகப் பெரிய விமானம் மற்றும் கடற்படைத் தளங்கள், பிலிப்பைன்ஸ் தலைநகரான மணிலாவுக்கு அருகிலுள்ள கிளார்க் ஃபீல்டிலும், சுபிக் விரி குடாவிலும் உள்ளன.

பிலிப்பைன்ஸில் இத்தளங்களை வைத்திருப்பது பற்றிய அமெரிக்க — பிலிப்பைன்ஸ் ஒப்பந்தம், 1991ல் முடிவடைகிறது. இப் பிரச்சனை சம்பந்தமான பேச்சுக்கள் அடுத்த ஆண்டில் நடைபெறவுள்ளது: இதற்கான தயாரிப்புகளைப் பிலிப்பைன்ஸ் அரசாங்கக் குழு இப்போது மேற்கொண்டுள்ளது.

ஆனால் மேற்கண்ட தளங்களைக் காலி செய்ய அமெரிக்கா விரும்பவில்லை. பிலிப்பைன்ஸ்—அமெரிக்க உறவுகள், இந்த ராணுவ தளங்களை ஒட்டியே பெருமளவில் அமைந்துள்ளன. அண்மையில் பிலிப்பைன்ஸில் ஏற்பட்ட ஒவ்வொரு கொந்தளிப்பான நிகழ்ச்சியிலும் தலையிடுவதற்கு அமெரிக்க உளவு நிறுவனங்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும், பிலிப்பைன்ஸில் தேர்தல்கள் மற்றும் பொதுஜன வாக்கெடுப்புகள் நடைபெற்ற வேளைகளில் எல்லாம் அமெரிக்கப் போர்க் கப்பல்கள் பிலிப்பைன்ஸ் கரைகளை நெருங்கி நின்ற நிகழ்ச்சிகளும், அமெரிக்காவின் ஆதிக்கப் போக்குக்கு உதாரணங்கள்.

தளங்கள் சம்பந்தமாகப் பிலிப்பைன்ஸை அமெரிக்கா மிரட்டுவதற்குக் காரணங்கள் உள்ளன, நிதி விஷயத்தில் அமெரிக்காவை பிலிப்பைன்ஸ் சார்ந்திருப்பது, ஒரு காரணம். அன்னிய, குறிப்பாக அமெரிக்க மூலதன முதலீடுகளை இழுக்கும் கொள்கையைப் பிலிப்பைன்ஸ் அரசு மேற்கொண்டுள்ளது என்பதையும், பிலிப்பைன்ஸ் அரசாங்க ராணுவ அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளில் பலர் அமெரிக்காவுடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டுள்ளனர் என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். அமெரிக்காவுடன் பிலிப்பைன்ஸ் சேர்ந்து நிற்க வேண்டும் எனக்கூறும் அமைப்புகள் உள்பட பல வலதுசாரி மற்றும் தீவிர வலதுசாரி ஸ்தாபனங்களுக்கு ரகசியமாக சி. ஐ. ஏ. நிதி உதவி செய்கிறது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பிலிப்பைன்ஸிலுள்ள அமெரிக்கத் தளங்கள் பற்றிய வருங்காலப் பேச்சுவார்த்தைகளைப் பாதிக்கும் முக்கிய அம்சங்கள் இவை.

ஆனால் வேறொரு அம்சத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். இருபது வருடங்கள் அல்லது பத்து வருடங்களுக்கு முந்திய நிலைவில் பிலிப்பைன்ஸ் இன்று இல்லை. பிலிப்பைன்ஸில் அன்னிய ராணுவ தளங்களுக்கு எதிரான வெஞ்சினமும் தேச பக்தியும் இன்று பிலிப்பைன்ஸ் மக்களிடையே வளர்ந்து வருகின்றன. இவ்வாண்டில் புதிய அரசியல் சட்டம் அங்கீகரிக்கப் பெற்றுள்ளது; அணு ஆயுதமற்ற கொள்கையை நாடு பின்பற்றுகிறது என்று அதில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இளம் இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை நேரிலும் கடித மூலமும் இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட பல கேள்விகள் கேட்கிறீர்கள் அதை விடுத்து பலரும் அறியத்தக்கதாக — எனக்கு புதிய அறிவு பெறக்கூடியதாக — கேள்விகளை எழுதி அனுப்புகள். பரஸ்பரம் கலந்துரையாடும் ஓர் இலக்கியக் களமாக இப் பகுதியைப் பயன்படுத்துவதால் பல தகவல்களை நாம் பெற்றுக் கொள்ள இயலும்.

கூண்டில்

● உங்களது மனதைத் தொட்ட சமீபத்தைய சம்பவம் ஒன்றைச் சொல்ல முடியுமா?

மானிப்பாய், க. ரவீந்திரன்
பஸ்ஸில் கொழும்பிற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தேன். ஆணையிறவு தடுப்புப் பகுதியில் பஸ் நிறுத்தப்பட்டது. எனது முன்னிருக்கையில் இளம் பெண்ணொருத்தி கையில் குழந்தையுடன் இருந்தாள். அங்கு காவலுக்கு நின்ற ராணுவ வீரனைப் பார்த்து அக்குழந்தை சிரித்தது. வீரன் துவக்கைத் தோளில் மாட்டிவிட்டு பஸ் ஜன்னலூடாக அக்குழந்தையை நோக்கி கையை நுழைத்தான். குழந்தை அவன் கரங்களுக்குள் தாவிச் சென்று குதித்தது. குழந்தையின் கன்னங்களில் மாறி மாறி முத்தமிட்ட வீரன், பக்கத்தே நின்ற மற்றைய வீரர்களிடம் ஏதோ சிங்களத்தில் கதைத்தான். பஸ் புறப்பட நேர

மாகிவிட்டது. குழந்தையை மறுபடியும் ஜன்னலூடாகத் தாயிடம் கொடுத்தான், கொடுத்துவிட்டுக் கையை அசைத்து விடை கொடுத்தான். குழந்தையும் கையை அசைத்து 'டட்டா' காட்டிச் சிரித்தது.

நான் பார்த்துக் கொண்டேயிருத்தேன்.

'பக்'கென்று அந்த ராணுவ வீரனின் கண்கள் கலங்கின. வெகு சிரமப்பட்டுக் கண்ணீரை அவன் அடக்கிக் கொண்டான்.

எங்கோ வெகு தூரத்திலுள்ள குக் கிராமத்தில் வதியும் தனது குழந்தையை அவன் அந்தச் சுண்ணம் நினைத்துக் கொண்டான் போலும்!

மனிதர்கள் எங்கும் இருக்கிறார்கள்!

● 60-வயது பூர்த்தியாகப் போகிறதே. எப்போது உங்

களைப் பற்றிய வரலாற்று நூலை வெளியிடப் போகிறீர்கள்?

தும்பை, எஸ். சிவநாதன்

நாளுக்கு நாள் புதிய புதிய அநுபவங்கள் என் வாழ்வில் ஏற்பட்டு வருகின்றன. வாழ்வே புதுச் சுவை நிரம்பியதாக மிளிர்கின்றது. நூலை எழுதிக்கொண்டே யிருக்கின்றேன். அதைப் யூரணப் படுத்தக் கால அவகாசம் தேவை. பொறுத்ததுதான் பொறுத்திருங்கள். வெகு சீக்கிரம் புத்தகத்தை வெளியிட ஆவன செய்கின்றேன்.

● தமிழகத்திலிருந்து சமீபத்தில் ஏதாவது தரமான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளனவா? நீங்கள் அதைப் படித்துள்ளீர்கள்?.

தெல்லிப்பறை, ம. சடாட்சரன்

படிக்கத் தக்க தரமான புத்தகங்கள் வந்திருப்பதாக அறிகின்றேன். சமீப காலமாகத் தமிழகத்துடன் எனக்குத் தொடர்பு தொடர்ந்து நடைபெறவில்லை. சீக்கிரம் தமிழகம் போகலாம் என நம்புகிறேன். பின்னர் இந்தக் கேள்விக்கு விரிவாகப் பதில் தருவேன்.

● இம்முறை கம்பன் விழாவுக்குச் சென்றிருந்தீர்களா? விழா பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

மட்டுவில், க. சிவசோதி

மூன்று நாட்களும் சென்றிருந்து ரளித்தேன். அருமையான ஒழுங்கமைப்பு — உச்சிதமான நிர்வாகம். சூழ்நிலையின் பாரிய சோக தாக்கங்களை மறந்து இலக்கியக் கருத்துக்களில் மூழ்கிவிட்டேன். கம்பன் கழக அமைப்பு இளைஞர்கள் அற்புதமானவர்கள்; பண்பானவர்கள்; சாதனையாளர்கள் ஜெயராஜ், திருநந்தகுமார், குமாரதாஸன் போன்ற இளைஞர்கள் தமிழுக்குக் கிடைத்த சொத்து. அதிலும் நண்பர் ஜெய

ராஜின் ஆழ்ந்த அறிவுச் சொற்பொழிவு மனநிறைவைத் தருகின்றது. அவரின் பெருமை இன்று பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். இன்று நான் தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லி வைக்கின்றேன். இவரது நாவன்மையால் ஈழத் தமிழகம் மாத்திரமல்ல, தமிழ் கூறும் நல்லுலமழுமே நாளை நிச்சயம் பெருமைப் படத்தான் போகின்றது.

● உங்களது மணிவிழா பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

சங்கானை, ச. ஜெயதேவன்

ஆத்மார்த்திகமான நண்பர்களின் இதய பூர்வமான வாழ்த்துக்கள் எனக்குக் கிடைத்தன. யார் யார் என்னை நெஞ்சார நேசிக்கின்றனர், யார் யார் ஒதுங்கிப் போய் நிற்கின்றனர் என்ற கணக்கெடுப்பிற்கு உதவியது. மொத்தமாகச் சொன்னால் மனநிறைவு தந்தது எனக்கு.

● உங்களது பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட நாச அழிவுகள் எதிர்காலத்தில் எப்படிச் சீர் செய்யப்படும்?

பசறை, க. தனேஸ்வரன்

இந்த நாட்டில் வதியும் தமிழ் மக்களைப்பற்றி எப்போதுமே எனக்கு அபார நம்பிக்கையுண்டு. அகர உழைப்பாளிகள், ஹிரோஷிமா, நாசகாரி மீது அணுகுண்டை அமெரிக்காக்காரன் பொழிந்து ஜப்பானிய மக்களைப் பணிய வைத்தான். ஜப்பான் இனி உலகில் தலையெடுக்கவே எடுக்காது என உலகம் நம்பியது. ஆனால் நடந்தது வேறு. ஆற்றல் மிக்க ஜப்பானிய மக்கள் இந்த நாச வினாயகருக்குப் பின்னர் தமது நாட்டைப் புனருத்தாரணம் செய்து பழைய அழிவை மறக்கடித்து விட்டனர்.

அதேபோல, இன்னுஞ் சில மாதங்களுக்குள் தமிழ் மக்கள் தமது ஜென்ம பூமியைத் தமது உழைப்பாலும் உலக நாடுகளின் உதவியாலும் புனருத்தாரணம் செய்து விடுவர் என்பது திண்ணம்.

● தமிழ் மக்கள் சிங்கள மக்களின் விரோதிகள் என இந்தப் பக்கங்களில் பேசப்படுகிறதே, இதில் உண்மையுண்டா?

கண்டி, த. கணேசன்

சமீபத்தில் சிங்கள மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஒரு தேசிய மகாநாட்டில் நான் தெளிவாகக் கூறினேன்: தமிழ் மக்கள் பாரம்பரியப் பண்பாடு கொண்டவர்கள். அவர்கள் யாருக்குமே — குறிப்பாக சிங்கள மக்களுக்கு — விரோதிகள்ல்லர். அவர்கள் தமது ஜீவாதார உரிமைகளுக்காகவே இன்று போராடி வருகின்றனர். மறைந்த தோழர் சரத் முத்தேட்டுவகமவிற்குத் தமிழ் மக்கள் பிரதேசத்தில் துக்கம் அனுஷ்டிப்பதற்காக ஒரு நாள் ஹர்த்தால் நடத்தினர். இந்திரா காந்திக்குப் பின்னர் தமிழ் மக்கள் கௌரவித்த ஒருவர் சரத் இல்லையா? மற்றும் இனக் கொதிப்பு உச்ச நிலை அடைந்திருந்த சமயம் மல்லிகை அட்டையில் சிங்களச் சிறுகதை எழுத்தாளர் ஜி. பி. சேனநாயக்காவின் உருவத்தைப் பொறித்து வெளியிட்டிருந்தேன். ஒரு தமிழ்ச் சகோதரனும் இதை ஆட்சேபிக்கவில்லையே! எனவே தமிழ் மக்கள் அடிப்படையில் இனவிரோதிகள் அல்லர். தமது அடிப்படை உரிமைக்காகப் போராடிய வேளையில் பேரினவாத சக்திகள் அந்தப் பக்கம் இந்த நியாயவாதனைத் தம்மைப்போல என இனங் காட்ட முபற்சித்தன.

● சமீபத்தில் ரஷ்யாவில் இந்திய விழா நடைபெற்றதே,

அதில் உங்களைக் கவர்ந்த செய்தி என்ன?

ஹட்டன், எஸ். பன்னீரன்

நமது கோகிலகான இசை வாணி சுப்புலக்ஷ்மி கர்நாடக இசை பொழிந்து விழாவை ஆரம்பித்து வைத்துள்ளது எனது மனசைக் கவர்ந்த செய்தியாகும். முன்னொருதடவை இதே கோகிலகான இசை வாணி ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் கானமழை பொழிந்து சிறப்பித்ததும் இங்கு நினைவுகூரத் தக்கதொன்றாகும்.

● உங்களை நமது பத்திரிகைகள் மற்றும் தொலை தொடர்புச் சாதனங்கள் கௌரவித்துள்ளனவே, நீங்கள் நம்பும் சிங்கள எழுத்தாளர்கள், இயக்கங்கள் உங்களைப் பாராட்ட ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனவா?

கோப்பாய், எம். ரமணன்

என்னை விசுவசிக்கும் பல எழுத்தாளர்கள் நேரிலும் கடித மூலமும் என்னைப் பாராட்டி வாழ்த்துக் கூறியதுண்டு. சிங்கள எழுத்தாளர் ஸ்தாபனங்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து பாராட்ட முனைந்து எனது வசதியைக் கேட்டுள்ளன. செப்டெம்பர் 10-ந் திகதியை ஒப்புக்கொண்டுள்ளேன். கலைஞன் எந்தமொழி பேசினாலும் அடிப்படையில் கலைஞன்தான்.

● 'மல்லிகைப் பந்தலின்' கொடிக் கால்கள்' என்ற தலைப்பில் பலரைப் பற்றி எழுதி வருகிறீர்களே, எந்த வகையில் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுகிறீர்கள்?

உடுவில், எம். என். ரவி

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து மல்லிகையின்மீது தனி அபிமானம் காட்டி அச் செடிக்கு நீரூற்றி வளர்க்க முயன்றவர்களைப் பற்றி

எனது மனப் பதிவுகளே அக் குறிப்புக்கள். பின்னொரு காலத்தில் அவர்களது பிற சந்ததியினர் பல்கலைக் கழகங்களிலோ நூலகங்களிலோ மல்லிகைத் தொகுப்புக்களை ஆராயும்போது தமது முன்னோர்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே நானே அக் குறிப்புக்களை எழுதுகின்றேன்.

● தமிழகத்துப் பல்கலைக் கழகங்களில் சம காலத்து எழுத்தாளர் பற்றிப் பட்டப் படிப்புக்கு ஆராய்வது போல் நமது நாட்டிலும் இடம்பெறுமா?

கொக்குவில், க. ஸ்ரீதரன்

நிச்சயமாக நடைபெறும். எம். ஏ. பட்டத்திற்கு அல்லது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கு நமது படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் சீக்கிரம் ஆராயப் பட்டத் தான் போகின்றன. முக்கியமாக இதை மனசில் வைத்திருங்கள். பல்கலைக் கழகப் பட்டத்திற்கான ஆய்வு பொருளாக மல்லிகையின் இலக்கியப் பங்குப் பணிகள் பற்றிய ஆய்வு சீக்கிரம் இடம் பெறவே செய்யும்.

● நமது நாட்டுத் தமிழ்க் கலாசார வளர்ச்சி எதிர் காலத்தில் எப்படி இருக்கும்?

திருமலை, ச. நவநீதன்

வேறெந்தக் காலத்தையும் விட, வாசிப்பு வளர்ச்சி அடிமட்ட மக்கள் மத்தியிலும் நன்கு வேர் பாய்ந்துள்ளது. பிரச்சினைகளின் தாக்கம் பாமர மக்களையும் பத்திரிகை படிக்கவேண்டிய கட்டாய தேவைக்கு உட்படுத்தியது. பத்திரிகைகள் இன்றைய ஒவ்வொரு மனிதனினதும் அன்றாட

தேவைப் பொருட்களில் ஒன்றாகி விட்டன. இந்த வாசிப்பு வளர்ச்சி நமது இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக அமையப்போகின்றது. அதனூடாகக் கலாசார வளர்ச்சி நாம் எதிர்பார்த்ததையும் விட விரைவாக வளர்ச்சியடையலாம்.

● உங்களால் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சி ஏதாவது உண்டா?

பனை, ம. கண்ணன்

மல்லிகைக் காரியாலயம் ஷெல் தாக்குதல் அதிர்ச்சியால் கூரை எல்லாம் சிதறிப்போய் அவலமாகக் காட்சி தந்தது என்றால் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சியாகும். அதையும் விட யாழ் நகர் ஹிரோஷிமா, நாகசாகியாகக் காட்சி தந்ததுஎன்வாழ்க்கையிலே மறக்கமுடியாத சம்யவமாகும்.

● வட கீழ் மாகாணங்களில் சேரழிக்கப்பட்ட கட்டடங்களைப் புனரூபிதாரணம் செய்து பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவர உலக நாடுகள் உதவி செய்யுமா? வவுனியா, க. தவராசா

தமிழ்ப் பிரதேசத்து அழிவுகளைக் களைந்து புதிய நிலைக்குக் கொண்டுவர யுத்த பிற்கால உதவிகளைப்போல உதவிகள் கிடைக்கப் பெற்றால்தான் பூரணத்துவப் படுத்த இயலும், உலக நாடுகள் நிச்சயமாக உதவ முன் வரலாம்; வரும். அப்படிப் புனரூபிதாரணம் செய்யும் வேளையில் சில அழிவுப் பகுதிகளைத் தொட்டம் தொட்டமாக அப்படி விட்டுவைக்கவும் வேண்டும். எதிர்காலச் சந்ததியினர் இந்த மண் பட்ட பேரழிவுகளை நனைவு கூருவதற்கும் புதிய அநுபவம் பெறுவதற்கும் இது பேருதவியாக அமையும்.

● ●

மல்லிகையை உங்கள் இலக்கிய நண்பர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்துங்கள்

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR
NEEDS

Wholesale & Retail

Dial : 26587

TO
E. SITTAMPALAM & SONS

223, FIFTH CROSS STREET.
COLOMBO - 11.

Mallikai

JULY - AUG 1987.

Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

(K. V. J. 68/News/87)

Dealers In :

**WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER**

Phone. 24629

With Best Compliments of:

P.L.S.V. SEVUGANCHETTIAR

**140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.**

இதே சஞ்சிகை 234B காங்கோசுத்தறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். முகவரியில் வரிப்ப
வரும் ஆசிரியரும் வெளியீடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களிடம் பல்வித
சாதனைகளுடன் யாழ்ப்பாணம் வி.காந்தசா அச்சகத்திலும், அட்டை விஜயா அமுத்
தகத்திலும் அச்சிடப் பெற்றது.